

Выходить во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы (крѣмъ рускихъ святъ) о 5-ой год. поп. Литер. додатокъ „Библиотека найзнам. повѣстей“ выходить по 3 печат. аркушѣ кождого 15-го и послѣдняго дня кождого мѣсяца. Редакція Администрація подъ Ч. 44 улица Галицка. Рукописи авертаются лишь на попередне застереженіе. Оголошенія принимаются по цѣнѣ 6 кр. отъ одной строчки печатно, въ рубр. „Надблани“ по 20 кр. а. в. Рекламы неопечатаны вольны отъ порта. Предплату и инсераты принимаютъ: У Львовѣ Администрація „Дѣла“, У Відни Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukes, Riemergasse 13; G. L. Danbe & Co., Singerstrasse 11 a.; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Danbe & Co. Въ Гамбургѣ Valentin & Co., Königstrasse 36. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Россіи Редакція „Кіевской Старины“ въ Кіевѣ, почтовой уряды и „Газетное Бюро“, В. Ф. Зама въ Одесѣ Дерibasовская ул., д. Ралли 9.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ для Австріи: для Россіи: на цѣлый рокъ . . 12 зр. на цѣлый рокъ . . 12 рубл. на повъ року . . 6 зр. на повъ року . . 6 рубл. на чверть року . . 3 зр. на чверть року . . 3 рубл. съ дод. „Библиотеки“: съ дод. „Библиотеки“: на цѣлый рокъ . . 16 зр. на цѣлый рокъ . . 16 рубл. на повъ року . . 8 зр. на повъ року . . 8 рубл. на чверть року . . 4 зр. на чверть року . . 4 рубл. на самъ додатокъ: на самъ додатокъ: на цѣлый рокъ . . 5 зр. на цѣлый рокъ . . 5 рубл. на повъ року . . 2-50 на повъ року . . 2-50 р. Для Заграниччя, окрѣмъ Россіи: на цѣлый рокъ . . 15 зр. на повъ року . . 7-50 зр. на чверть року . . 3-75 зр. съ дод. „Библиотеки“: на самъ додатокъ: на цѣлый рокъ . . 19 зр. на цѣлый рокъ . . 6 зр. Поодинокое число коштуе 12 кр. а. в.

Съ днемъ I (13) цвѣтня розпочинається другій кварталъ. Просимо о надсыланье предплаты и вырѣванье залеглости.

Нові предплатники „Библиотека найзнаменитшихъ повѣстей“ достануть зачатку повѣстей „Князь Серебряный“ отъ початку.

Окладники до повѣсти „Батько Горіо“ вже готові и роздѣляться сами днями почтою. Окладники на повѣсть „Князь Серебряный“ буде можна по скдиченю повѣсти достати по тѣй самій цѣнѣ (25 кр.) — просимо тѣлько о завчасне замовленье.

Русины и гороскопы на выборчу акцію.

Нові выборы до рады державной починають чимъ разъ больше гальванизувати нашу Доливащину и повсюды даеся замѣчати сильне движенье такъ національныхъ, якъ политическихъ и церковныхъ таборѣвъ въ поодинокихъ краяхъ коронныхъ. Сторонництва збирають, числять и консолидують своихъ ратниківъ до предстоящого бою выборчого, кладуть всякій найрѣзжорѣдѣйшій гороскопы на успѣхъ и навѣтъ устами Питія предсказуютъ результаты всеи кампаніи выборчої.

Головною цѣлю сего движенія есть, щобы нынѣшній кабинетъ не тѣлько удержати на дальше шестилѣтье при кермѣ, але по возможности скрѣпити ще его становище придбаньемъ новыхъ приклонниковъ для нынѣшней парламентарной бѣлшности. Замѣтне при тѣмъ и то, що згадана бѣлшность парламентарна надѣея успѣху въ выборчої акціи лишь при помочи правительственныхъ властей, а власными силами менше довѣряе.

Въ движеню тѣмъ бере непослѣдну участь и наша Галичина, мимо того, що экономичне ея положенье немовъ ненагодована дитина крикомъ пригадуеся всемъ станамъ безъ выемки то чимъ разъ частѣйшими лициациями земельныхъ посѣлостей, то тяжкимъ передовкомъ, то знову недостаткомъ руху торговельного, насѣня на ярі засѣвы, гроша и кредиту. Все лагодятся лишь до бою выборчого и зъ всехъ сторѣвъ лунае военными покликками.

Въ оглядѣ политичномъ нынѣшнего числа „Дѣла“ подаею нашимъ читателямъ гороскопы вѣдѣньского „Tagblatt-y“ на предстоячу акцію выборчу. Подѣбный гороскопы поставила и „Wiener Allg. Ztg“, а зъ обохъ выходитъ, що нынѣшня правия въ радѣ державній надѣея по новыхъ выборахъ розпо-

рѣжати 197 голосами, котру буде мѣтъ клябъ Корониніого и нова „партия середня“ скрѣпити до силы 227 голосѣвъ на 353 членѣвъ парламента. Поляки Галицкы мали-бъ тѣй бѣлшности достарчити 59 до 60 членѣвъ, а Русинамъ лишлось-бы на той случай минимальне число 4 або и 3 заступниковъ, по котрыхъ „W. Allg. Ztg.“ надѣея, що и они солидарно пойдуть съ правиецю противъ централѣвъ.

Отъ и рахунокъ, якій зроблено на дняхъ безъ насъ и на нашу шкоду. Повтратямиліонный народъ рускій въ Галичинѣ має на подставѣ сего обчисленія вдоволитися и на дальше трема заступниками въ державномъ законодательномъ зборѣ. Се выходитъ на малу провию, але и доказуе ясно, що Русины Галицкы або дуже мало потрібны кермуячій бѣлшности парламентарной, або дуже невыгодный и непаручный тымъ, що подѣбный гороскопы инспирували може въ тѣй незручно закрытій цѣли, щобы насъ кинути въ рамена безнадѣйности и тымъ самымъ выробити апатію до предстоящой кампаніи. Чи однакъ таке отсуванье руского народа а priori отъ чинностей парламентарныхъ схоже съ интересами державы — о тѣмъ мы не тѣлько осмѣлимся сумнѣватися, але противъ такой теоріи чи системы на подставѣ нашихъ правъ народныхъ и историчныхъ мусимо съ холодною кровію запротестувати. Будучи составною частиною австро-угорской монархіи, мы чуемось съ нею звязаны національными нашими интересами и если хочемо при иѣй стояти, крѣпитися и развиваться, то домагаемось, щобы намъ була дана и можливість, не тѣлько боронити нашихъ не широко зреализованныхъ правъ и вольностей съ бѣлшымъ успѣхомъ, але и съ бѣлшною силою упомнутися о заспокоенье нашихъ национальныхъ потребъ. Розвѣй народу руского въ Галичинѣ хотай бы и въ найширшихъ границахъ може паншій монархіи принести лишь користи, про котрій дуже ясно толкувати годѣ. Руске пытанье має широку и далеко сягаючу будучность передъ собою, а спянячій розвѣй его може смѣло зачислитися до дуже короткоглядныхъ политиковъ.

Але полишивши значенье рускости на боцъ яко дѣло, котре съ часомъ знайде своего заступника и речника въ компетентныхъ сферахъ, намъ Галицкимъ Русинамъ належится ширше представительство въ законодательномъ зборѣ вже на подставѣ простон, статистикою

оправданой справедливости, съ котрою авторы реченыхъ гороскоповъ мабуть парочю роздѣились. Они вѣдай призабули, що у всхѣдній Галичинѣ протегованы ними Поляки становлять лишь 20% всего населенія и що въ 17 округахъ сей частини краю лишь національна бѣлшность має одинокое и неоспоримое право, по своей воли выберати собѣ своихъ парламентарныхъ представителѣвъ, котрыхъ годѣ обмежити до минимального числа трехъ. Мы въ слѣдуючѣмъ числѣ „Дѣла“ рѣшили навѣтъ дати бодай короткій образъ процентоваго отношенія Поляковъ до Русинѣвъ у всхѣдній Галичинѣ, а тымъ часомъ можемо увѣрити хотай-бы и инспирувану Питію зъ „Tagblatt-y“, що съ всею свѣдомостою своихъ и державныхъ интересѣвъ пойдѣмо при новыхъ выборахъ противъ назначенной намъ маршруты и для чужої выгоды не уступимо отъ святого обвязку подбати про ширше заступничество въ радѣ державній съ всею епергією. Русъ Галицка нынѣшня, то не манекинъ зъ першихъ лѣтъ конституційной еры, свѣдома своихъ цѣлей и въ краю и въ державѣ, и лишь шкода, що посторонній мужъ стану скорше и лѣпше зоріентувався въ справѣ чистыхъ еї стремлень и зрозумѣли, що неутрализованы рускости въ Галичинѣ обертае колеса чужого млынка. Крайний прото часъ скѣнчити съ подозрѣванями и инспиуациями о неблагонамѣренности, крайний часъ подивитися на Русъ Галицку очима больше реальными и вести политику, основану менше на фантазіи а больше на нынѣшнихъ даныхъ!

Политика „мирныхъ работъ“.

Галицкы Русины зрозумѣли вже нынѣ тую правду, що не скорше дѣбются до своихъ правъ народныхъ, доки не розвинуется и не скрѣпляется на столько, щобы могли за тыми правами посягнути. Тожъ и головною точкою програмы отрождения своего поставили съ одной стороны освѣдомленье масъ народа съ его невадженными правами национальными, розвѣй и скрѣпленье руского духа, сконсолидованье здоровыхъ элементѣвъ народныхъ до повитивной духовой и экономичной працѣ, а въ другой стороны порѣшили не лишь зберегати съ трудомъ надбане доси добро, але и смѣло и бодро посягати за всемъ, що до цѣлковитого ихъ отрождения выдалось имъ доконче потрібнымъ. Зъ того часу добачили на-

вѣтъ не лишь нашъ домородный песимисты, але и противники нашъ певный ширшій розвѣй народу руского въ Галичинѣ и почали въ меншій або бѣлшой мѣрѣ числитися съ „стадѣонистами“. Отъ сего часу, здаватися на посторонну, близшу чи дальшу случайну помѣчь, здаватися на чѣсь добре сердце, на певный, выфантазованый констеляціи конституційной або политичной — значитъ у насъ одно, що бути дуже молоденькимъ наивнымъ политикомъ, если вже не политичнымъ идиотомъ або купленнымъ чи одуренымъ сервиллетомъ-наймитомъ, годованымъ чужою сравою, отъ котрыхъ здоровомыслячій патріотъ и пѣтисть для своего народнаго достоинства съ презрѣньемъ отвернутоя мусить.

Головну точку сей нашей програмы народно-политичной подносили мы вже не разъ въ нашѣмъ „Дѣлѣ“ и тѣшилися благомъ, що сплывало на Русъ нашу яко результатъ строгого еї выконуваня. Мимо того всемо нынѣ въ тѣмъ неприятномъ положеню повторити ея на сѣмъ мѣсци, бо не хочемо, щобы теорія, выспѣвана недавно тому въ дуже наивной формѣ однимъ молоденькимъ ваступникомъ „мирной политики“: будто спасеня Руси Галицкой належитъ глядѣти въ добромъ сердци красныхъ оченатахъ колькохъ польскихъ магнатовъ съ рускими антенатами, — щобы така диспозиційнымъ фондомъ подкотована теорія знайшла собѣ приступъ до умѣвъ хотай-бы лишь неширокаго кружка слабодухѣвъ и каріеровичѣвъ рускихъ.

Маємо тутъ на гадцѣ найновѣйшу елюкубрацію нашихъ работъ на тематъ, щобы Русины старались спасеня своего ради приборкати до себе магнатскы роды Сапѣгѣвъ, Чарторыйскихъ и другихъ и навзати ихъ „батьками Руси“.. „кровь свою за нихъ пролити“ и т. д. Се фактъ, хотай дуже сумный фактъ, котрый дуже ясно показуе, що не перевелися ще доси на Галицкой Руси молоденькы фантасты побѣдъ рафинированныхъ старыхъ крутарѣвъ, що для личныхъ выгѣдъ або зъ пустоого кокетованя за марнй искаріотскы сребреники готовы — если вже не продади то бодай хвилево вземорализувати неврячихъ своихъ братѣвъ.

На щастье наше однакъ не такъ то вже легко удасться нынѣ намѣрене ими дѣло, бо и мало вже тыхъ молодыхъ воробцѣвъ, щѣ, жадній половины, полѣзали-бы въ ровстелену макіавелизмомъ сѣтъ. Авторы сей будто по-

Дѣло зъ исторіи украинского письменства XIX. вѣку.

(Споминки и замѣтки М. Уманця.)

Х.
Вже зъ поданныхъ коротенькихъ замѣтокъ и звѣстокъ, якъ доведло менѣ зобрати за невелику годину, можна бачити, въ якому тяжкому, справдѣ безправному станѣ пробуея наше письменство въ Россіи. Здаеся не вагажеть, щобы больше выяснити се, хочъ въ дечому порѣвнати звѣтний вже намъ указы съ тымъ наказомъ, якимъ повинна руководитися цензура въ Россіи на основѣ „цензурного устава“.

1. По закону маємо въ Россіи двѣ цензурныя инстанціи: а) цензурный комитетъ, або въ деякихъ мѣстахъ, якъ отъ въ Кіевѣ, Одесѣ и др., особный цензоръ, котрый повиненъ переглядати всѣ рукописи и самъ дозволяе чи забороняе ихъ, — и б) „главное управление по дѣламъ печати“, котре має найвышшій доглядъ за цензурою и довырае за книжками, що выдаются безъ цензуры а подцензурны рукописи передивляються тѣлько по жалобамъ на комитетъ або на цензора.

Тымъ часомъ кожда украинькоя рукопись не обтѣбно повинна перейти обидѣмъ сїмъ инстанціямъ, хочъ бы навѣтъ цензоръ и не вбачавъ въ нѣй нѣчого шкодливого, бо и въ такій разѣ, по оидѣ наказу зъ 1876 року, мусить онѣ отослати ея на переглядъ въ „главное управление“, отъ котрого вже и залежитъ дозволити чи заборонити, а вже тогдѣ рукопись знову вертаеся до того жѣ цензора и онѣ мусить чинити, якъ ему наказано. Черезъ се украинькой рукописи звычайно повертаются за цензурной ван-

дрѣвки не ранѣйше, якъ мѣсцѣмъ черезъ три, частѣйше черезъ повъ року або ще и побѣйше.

2. Цензурный законъ въ Россіи дае всемъ право жалобы и по закону (§§ 71 и 164 цензурного устава) коли цензоръ забороняе рукопись, повиненъ выдати свѣдѣцтво, а авторъ має право подати жалобу въ „главное управление“, котре и передивляе дѣло.

Та все тѣ роскошѣ не для украинькихъ авторѣвъ, бо де жѣ таки справдѣ жалѣтся „главному управленію“, коли оно само и забороняло, а цензоръ тѣлько подписавъ то, що ему ввелено. Якобъ доведло менѣ бути свѣдкомъ, коли одинъ авторъ зъ боалу мавъ було жалѣтися на заборону его рукописи и просивъ цензора выдати ему свѣдѣцтво.

— Добре, каже цензоръ, я выдамъ, але що жѣ вамъ зъ того? Хѣба то я вамъ забороняю? Я навѣтъ написавъ, що на мою думку можна дозволити, а „главное управление“ отмовило, що не слѣдъ. Овъ подивѣтся лишень! — тай показавъ бумагу.

Бачить справдѣ той бѣдолошный авторъ, що заборона иде отъ „главного управления“ тай заливши тую жалобу. Такиамъ побыгомъ друга цензурна инстанція стоить тѣлько на перешкодѣ и завджае нашому письменству, а не то, щобы мала она бути для бѣлшой обороны свободы слова, якъ бы слѣдъ по закону.

3) Въ Россіи окрѣзъ у высшихъ и среднихъ школахъ пануе російскыя мовы, а въ низшихъ школахъ въ деякихъ краинахъ, якъ ото въ Польщи, на Кавказѣ и др., законъ часомъ дае право вживати мѣсцеву мову, хочъ и пылюе яко мѣга тѣбѣйше обмежувати и подкряпати се право. Тымъ часомъ цензурный законъ не забороняе на-

вохъ мовыхъ друкувати книжки и про всякы науковы речи, и нѣякого письменства въ Россіи не обмежуе одною белетристикомъ, якъ се прикладаеся до одного лишь нашего письменства, що по нашому вольно друкувата тѣлько белетристику; а вже про школу, то нема чога и казати, бо не тѣлько все амгаганя украинькихъ земствъ не мали доси нѣякой ослы, а не разъ бывало и такъ, що урядники выганяли народныхъ учителѣвъ тѣлько за розмову въ школѣ по украинькои або за яку украинькоя цензурну книжку, що траплялоя имъ надбати на квартирѣ у учителя. (Гл. „Вѣстникъ Европы“, 1881, II, ст. 897.)

4) Законъ зъ 5 цвѣтня 1865 року дарувавъ печати въ Россіи деякй полеккости; такъ и. пр. вольно друкувати безъ цензуры въ столицахъ все творы не менше 10 друкованныхъ аркушѣвъ и переклады не менше 20 аркушѣвъ, а переклады зъ класичныхъ мовъ вольно друкувати окрѣзъ безъ цензуры; далѣ щѣ деякы книжки, якъ отъ словарѣ и т. п., можна подавати до цензуры въ послѣдній вже корректурѣ, и т. д. Та все сї полеккости не мають нѣякого прикладу до украиньского письменства, бо все выше згаданы наказы не вылучають нѣчого зъ того спѣльного порядку, по якому кожда украинькоя рукопись неотѣмьбно мусить перейти обидѣмъ цензурной инстанціи.

5) Здаеся нѣгдѣ цензурный законъ не доправляется, щобы уживалося та або инша правонисъ, бо се справдѣ дѣло науки, академіи, а зовсѣмъ не администраціи або цензуры, та и російскій цензурный уставъ забороняе тѣлько вживати латинь-польскій алфавитъ въ російскихъ книжкахъ, а олавильскимъ вольно писати кождому по влодобѣ, и въ Россіи часто можна бачити правонисъ съ великими отмінами отъ звычайной

академичной; такъ и. пр. дехто зовѣмъ не вживае на концѣ слова „ъ“ и подѣбныхъ приголоныхъ; траплялоя менѣ бачити книжки друкованы по російскы зовѣмъ фонетичною правописомъ, а звѣтний въ Кіевѣ филологъ Ивановъ у своихъ описаняхъ, навѣтъ въ „Кіевлянинѣ“ вживае овою власноу, зовѣмъ отміну и дуже мудровану правописъ, а нѣхто сего не боронить. Тѣлько Украинцѣ мусять писати такъ, якъ имъ загадано, и не мають права выробити собѣ такую правописъ, яка бѣ отповѣдала законамъ нашей мовы.

6) Оже и се ще не все. Безправне становище нашего письменства ще красше выявляеся на прикладѣ закона до дѣла. Мы бачимо ингдѣ, що цензура часомъ нѣбѣ-то потурала трохи украинькому письменству, польгуючи деякы вымаганя закона. Частѣйше-жѣ бувае, что цензурный урядники ще и отъ себе выгадують такы утиски, про які въ законѣ вѣсцѣбно нема. Такъ ото и. пр. цензура теперъ не пропускае нѣякихъ перекладѣвъ зъ якои иншой мовы, хочъ законъ, на нашу думку, зовѣмъ не має такого разумѣня. Мы бачили навѣтъ, що цензура не пропустила перекладу „Иліяды“ Гомера, дарма що по цензурному уставу переклады зъ класичныхъ мовъ вольно друкувати и безъ цензуры. Звычайно, цензоръ въ такій разѣ здаеся на §. 2 наказу зъ 1876 року, але очевидчкы ясно, что таке толкованье закона зовѣмъ самовольне и не має нѣякихъ подставъ въ законѣ.

§. 2. того наказу мовить такъ: „Заказати друкванье оригинальныхъ творѣвъ и перекладѣвъ, окрѣмъ х и б а: а) историчныхъ памятниковъ и б) творѣвъ красной словесности“. Ясно, что выразъ „окрѣмъ х и б а“ однаково прикладаеся якъ до оригинальныхъ творѣвъ, такъ и до перекладѣвъ, и законъ однаково дозволяе тѣ и

вон для Руси единоспасенной теорії о примиреню насъ съ возжодомъ въ подѣ Радзивилова и сукцессорами короны Пястовъ вабули собѣ, а може ще тогда лежали въ пеленкахъ и не тямлять, що подобну теорію въ 1860-тыхъ рокахъ въ крѣсла курульскаго въ соймѣ галицкомъ голосивъ сумной памяти „Rusin zadumalu“ та ще съ бблшою емоцаю, величаючи тѣ самі магнатскій роды „потомками славного роду Гедимина“. Але шумна фраза перелунала дуже неспостережено и безъ всякихъ результатовъ навѣтъ для самыхъ Гедиминовичѣвъ. Досѣдѣ повиненъ бувъ протѣ кожного поучити, що стежка, протоптана „Rusinem zadumalym“, не тѣлько заросла у насъ давно буряномъ, але и не веде до вышихъ почестей надъ блискучу паньску либерію.

Повторена нынѣ стара пѣсонька естъ въ очахъ Русина идентичною съ теорію тыхъ мнимыхъ еи противниковъ, що отъ 1850 тыхъ рокѣвъ велятъ Руси Галицкѣй сидѣти съ заложеными за поясъ руками, а спасеня для себе глядѣти не въ національнѣмъ розвоку а въ опѣцѣ и покровительствѣ звеличаного ими „пѣвнѣчного кольеса“. Якъ-бы ще нашѣ рабы були завдали собѣ на стѣблоку труда, чтобы на скрѣпленье свои теорії були повѣрвали тѣ вѣсѣ фразы о „zgodzie“, якѣ коли-небудъ ва бенкетами съ „ludkiem guskim“ вождѣ въ подѣ Радзивилова голосивъ въ сали мѣскаго касина у Львовѣ або старый Адамъ Чарторыйскій на дорѣчныхъ збранахъ польскои эмиграціи въ Парижи, можна бы тогда ще простити таке самодурство... Але въ-нарочна плести такѣ „смоленѣ дубы“ — смѣхъ и слѣзы!

Русины жиють, хочутъ и будутъ жити въ Австрії своимъ питомымъ житьемъ національнѣмъ, не въ комѣрнѣмъ а на своѣй правдѣнѣй русской земли и правѣ до сего жита не заверечити имъ неласка магнатскихъ отчуженыхъ родѣвъ. Кто иде противъ Русинѣвъ на ихъ рѣднѣй земли, хто спиняе ровѣй сего хорошого, въ преданности для династіи выпробованого элементу, той не бажакъ добра Австрії а на думцѣхъ у него сепаратистичнѣй цѣли въ подѣ Радзивилова. Русь Галицка далека отъ сѣхъ замаскованыхъ тенденцій а „мирити“ еи для такихъ тенденцій — то работа Сизифа. Най поодинокѣй личности, ба и череды рабѣвъ доходятъ своихъ цѣлей кокетованьемъ съ родами магнатскими, — Русь не зглянесъ на нихъ, не повижитесь рабски, а силою свѣдомости своихъ правъ национальнѣхъ на честнѣй дорѣвѣ постепенного и вытрѣвалого ровѣю добьеся до свои меты. Широкои струѣвъ розбудженыхъ масъ не вдержитъ неласка паньска и скорше насѣва часть, що тѣ потомки рускиихъ родѣвъ въ конечности приляжуть назадъ до пня предковскаго, якъ чтобы пень мавъ бѣгчи слѣдомѣ туды, куды вѣтеръ понѣсѣ сухе, отломане гилье, якъ чтобы народъ рускій ставъ покѣрнѣмъ орудіемъ въ рукахъ фантастѣвъ.

друкѣ, абы они належали до красной оловесности, а коли-бъ законъ сей мавъ таке розумѣнье, яке надае ему цензура, тогда и подѣ буквою б) було-бъ сказано „оригинальнѣхъ“, чога тамъ нема, Складаючися на законъ, цензура шукае тѣлько поводу, абы отмовити, а по правдѣ мас на думцѣхъ зовѣмъ шо виного.

— Еге, — казавъ разъ одинъ цензоръ, — дозволь тѣлько вамъ друкувати переклады на вашу мову, то вы въ десять лѣтъ такъ поставите ваше писменство, шо буде вже годѣ съ вами змагатися, бо на переклады здѣбный кожый литераторно освѣтнѣй та знающій мову человекъ, а на оригинальнѣй творы талановитыхъ людей не багато.

Въ сѣхъ словахъ, промовленыхъ може небачно, мимоволѣ, яснѣйше всего выявляеца политика, нацѣлена до того, щобъ яко мога бѣльше тѣснѣвати и ивѣचितи украиньске писменство.

Не до речи тутъ розводитися про те, о скѣлко розумно и справедливо выжити мову и писменство цѣлого народа, который до того лѣколи ще не выявивъ нѣякого ворогованя до едностѣ спѣльной росѣйской державы, а навѣтъ самѣ по своѣй воли пригорнувся до неѣ, якъ до рѣднѣй?!

Про все се було вже писано чимало, а моя метѣ на сей разъ прямувала лишь до того, абы збратѣ або вѣрнѣйше — выкликати яко мога бѣльше певныхъ звѣстокъ про сумне становиче нашего писменства подѣ вагоу тыхъ „сепаратныхъ на казѣвъ“, котрыми оно зовѣмъ вылучаеца отъ спѣльного цензурного закона.

К о н е ц ъ .

М. Уманецъ.

Переглядъ часописей.

(„N. Reforma“ и „Kraj“ о банкротствѣ делегаціи польскои. Сподѣванный результатъ новыихъ выборовъ. „Миръ“ то bomba! „Politik“ о Junggruthen-ахъ. Полемика мѣжъ Ламанскимъ и Драгомановымъ.)

Подѣ конецъ парламентарной акціи въ радѣ державнѣй подѣлилисѣ праса польска въ оцѣнню заслугъ делегаціи для краю на два зовѣмъ диаметрально противоположенѣй таборы. И такъ коли побожный „Czas“ и крайно-консервативнѣй „Przeглядъ“ съ трабантами minorum gentium розцѣбаются заедно въ славословію для политики безусловного „zaplania“ кола польскога для нынѣшняго кабинета, то другѣ органы прилюдной оивни а на чолѣ ихъ демократична „N. Reforma“ мимо всякой резервы не могутъ въ дѣланю польскои делегаціи доглянути якиихъ хотглы-бы и малыхъ користей для Галичаны. Противно навѣтъ, въ виду послѣднихъ поражень, якѣ „коло“ понесло въ справѣ проецированной регуляціи Галицкихъ рѣкъ, отложено ad calendae graecas; вытягнѣна на порядокъ дневный поганон оправки Козловскаго и загадочного голосованя делегацѣвъ польскихъ за угодою съ желѣзницею цѣс. Фердинандъ, называе „N. Ref.“ все дѣланье „кола“ сумнымъ драматомъ, для котрого пристогнѣтъ ще сумнѣйшій заголовокъ политичного „банкротства“. По думцѣ „N. Ref.“ зыскали Поляки Галицкѣй за вѣрнѣй, шестилѣтнѣй, безусловнѣй уолуги для министерства Таффога лишь то х.ба, шо одинъ годакъ бѣльше дѣйшовъ до теки министеріальной, помножилосѣ чило галицкихъ ексцеленцій, але добычей политичныхъ а тымъ менше экономичныхъ не зробила Галичина нѣякихъ. Мудрѣсть политична делегаціи польскои залежала выключно въ тѣмъ, чтобы не поощдати нѣякихъ засадъ, нѣякой програмы и чтобы для краю не зробити нѣчога. За то прѣймала она не одинъ тягаръ грошевий на край и не одно лихо нематеріальной природы. На подѣставѣ такого оцѣненя заслугъ „кола“ приходитъ „N. Ref.“ до логичного заключеня, що коалиція станычкѣвоко-подѣльска заявля себѣ сторонничествомъ чисто факціоннымъ, збачимымъ лишь о интересы власнѣй не краевѣй и шо вже послѣднѣй часѣ, чтобы съ нею покѣнчитѣ рѣшучо. На другѣмъ мѣсци характеризуе „N. Ref.“ „коло польске“ автоматомъ въ рукахъ кѣлькихъ людей, стоячихъ поза делегацію, котри не чуютъ и не знають потребѣ краю а черезъ то и не журятся о ихъ полагодженье. Замѣсть ратувати интересы краю, ратовано кабинетъ Таффога передъ упадкомъ, замѣсть дбати о переведеннѣ регуляціи Галицкихъ рѣкъ, подѣдержувано усиленно захитане отановско министр бар. Пвно. При такѣмъ складѣ рѣчей знае „N. Ref.“ лишь одинъ выхѣдъ зъ зачарованого круга, а тымъ естъ скрѣпленье будучои делегаціи овѣжыми силами.

Зовѣмъ подобно на политику делегаціи польскои дивитосѣ корреспондентъ зъ Галичаны до петербурскаго „Kraj-у“. „Пораженье наше — ише бѣтъ — естъ цѣлковите. Мы упоминалисѣ о дешо, але нѣчога не достали. По уадуку рустикального банку молили мы Вѣденъ о пожичку миліонуу. Правительство обѣцало зъ-разу, а оттакъ отказало. Мы заходилисѣ коло децентрализаци желѣзницѣ державныхъ, а одержали найкрасшу централизацию. Новый податокъ горальняный подѣкопавъ у насъ одипоку галузъ промыслу краевого, а заведеньемъ консуумціонной оплаты отъ насѣты зроблено стѣлько добраго, шо сей артикулъ естъ въ двое дорожшій въ Галичанѣ якъ въ Росѣіи. Мы кричали за удержаньемъ желѣзницѣ Пѣвнѣчной а голосували за продовженьемъ угоды съ Ротшильдомъ. Рѣвно ишла и регуляціа галицкихъ рѣкъ до коша, а на додатокъ всего отказало министерство маршалкови краевому 300.000 зр. безпроцентовой пожички на закупъ насѣйна для затѣпленыхъ торѣкъ околѣцъ Галичаны, коли противно, меншому и не такъ повенеку зниченому Тиролеви пожичено на таку саму цѣль 1,500.000 зр. и даровано одианъ миліонъ. Нашѣ проводирѣ делегаціи польскои не умѣли съ другими клубами заключити нѣ одного рационального договору въ часѣ парламентарной акціи, почавши отъ клубу Лихтенштайна, на котрый числено немовъ на чотыри тузы, а скѣнчивши на Чехахъ, котрыхъ держано за найбѣншихъ союзникѣвъ. Делегациа вела политику сентиментальну и кола давнѣйше, посѣдаючи лишь 40 послѣвъ въ радѣ державнѣй, выбороли мы языкъ польскій въ школѣ и урядѣ, раду шкѣльну краеву и богато другихъ користей, то нынѣ вергаемо домѣвъ съ нѣчимъ. Отъ куды — каже корреспондентъ — веде полатпка струенна!“

Переходячи оттакъ до будучихъ выборовъ до рады державной, паше корреспондентъ „Kraj-у“:

„У насъ правити-ме новыми выборами сторицтво крайно консервативне, и естъ надѣя, шо если оно лишится при кермѣ, то зъ урны выборчѣй выйде давна делегаціа. На се не повиненъ однакожъ край згодитися. Панѣвъ Грохольскога и Смольку яко 80-лѣтнихъ старцѣвъ треба затупити молодшиими силами, а въ концѣ треба и о то дбати, чтобы въ окладѣ делегаціи не втигнули зновъ люде, котрѣ бы насъ передъ свѣтомъ лишь збечестили. Однакожъ, чи загаль схоце о то упѣмнутися, годѣ мати надѣю и новѣй послы будутъ той самои масти, якои були старѣ.“

Переходячи до справъ руокыхъ, згадуе корреспондентъ „Kraj-у“ и про „Миръ“, который упавъ межѣ pisma rusińskie jak bomba z jasnego nieba и додае, шо для партії (?) „Мира“ pozwoli комитетъ польскѣй выборчѣй wybrać tytu Rusinów, ilu ich koniecznie potrzeba, aby Ruś była godnie reprezentowaną, однакожъ подае подѣ однимъ раду „Мировѣ“, чтобы не дуже кадывъ Полякамъ, бо zbytnie uleganie Polakom oderwaloby od niego wszystkich Rusinów... Крыхту инакше каже собѣ о новыхъ выборахъ до рады державной телеграфувати чеока „Politik“ зъ Кракова подѣ днемъ 6 л. цѣвтнѣя. Доносячи, шо тѣ выборы припадуть имѣвѣрно на 2 до 10 червня и шо маршалокъ Зыбликевичъ выѣхавъ въ тѣй цѣли до Кракова, каже „Politik“, шо Junggruthen-амъ хочутъ (хто?) отступити у вѣходѣй Галичынѣ шѣсть крѣселъ посольскихъ, чтобы приклонникѣвъ der St. Georgs-partei (котру нынѣ очевидно репрезентуе „Миръ“), ganz zu verdrängen. Чи не гарна конвузіа?

Въ „Извѣстіяхъ благотворительнаго петербурскаго олав. общества“ завеласѣ горяча полемика межѣ проф. Ламанскимъ а б. проф. Драгомановымъ о будучу судьбу Галицкой и Украиньскои Руои. Першій зъ нихъ подѣсுவаетъ послѣдному тенденцію вою Украиню по Кіевъ, Харьковъ и Одессу а оттакъ и вою конгрессову Польшу звести подѣ прапорѣ австрійскога панславизму и примѣчас, шо въ тѣмъ дѣлѣ Австрія естъ дуже помѣчнѣмъ Ватиканѣ. Противъ сего ремонтруе Драгомановъ добавляючи, шо ему розходитосѣ лишь о рѣвноуправненье народѣвъ украиньскога и польскога въ Росѣіи. Результатъ полемики кульмануе остаточно въ надѣи Ламанскаго, шо скорше Росѣіа позыскае насъ Русинѣвъ Галицкихъ для себе Чистый рахунокъ; шкода, шо лишь безъ насъ роблений!

ДОПИСИ.

Зъ Петербурга.

(Роквины смерти Тараса Г. Шевченка). Сегорѣчнѣй роквины не-забутѣеко пѣвца Украинь, Тараса Г. Шевченка, отбулиси немение торжественно и трогачю якъ и давнѣйшими роками, хочъ въ нашѣй еуспѣльнѣй атмосферѣ чимъ разъ ставъ душнѣйше, чимъ разъ тяжше приходитъ отдыхати. Отслужена дня 26 лютого с. р. панахида „по рабѣ Божѣмъ“ Тарасу була, — якъ на вычайну — далеко люднѣйша и бѣльше торжественна, якъ давнѣйшими роками. Хочъ давнѣй передовики сѣхъ поминокъ рѣкъ за рокомъ старѣются и слабнуть, хочъ сего року не доставало недужого Николая И. Костомарова, то однакожъ рѣкъ за рокомъ на мѣсце уступающѣхъ являються и доповняють ряды почитателѣвъ поэта новѣй люде — молодѣй его почитателѣ, хочъ-бы примѣромъ якъ и дня сего, кѣлька сотъ учащюися молодежи: студенты и студентки вышихъ и середнихъ заведенъ научныхъ, представитель интеллигенціи, литературы и штуки а оттакъ и люде воиннѣй творили густу товпу докола служачого духовенства. Тѣ щорѣчнѣй панахиды мимо подѣймаючихся клубѣвъ пахучого ладану, мимо прекрасного хору спѣвающого сумне „свѣтлыми упокой“, не носять на собѣ характеру смутку и печали, не нагадуютъ — такъ по крайнѣй мѣрѣ менѣ, а якъ здавалось, и другимъ — трупного духу, ровкладу и въ загаль смерти; здавѣсь лишь, якъ-бы то дружина и прѣятелѣ збиралисѣ въ святини почитти живого поэта, а дивлячисъ въ товпу такъ и ждешъ, чи не покажесѣ межѣ присутными лыса голова Тараса съ его типичными вусами, съ его задумчивымъ симпатичнымъ лицемъ. Но, коли мертвыи не вѣста въ грѣбу и не може явитися помѣжъ живыми, то за те его идеѣ вѣчно живѣй, вѣчно свѣжѣй, проникнутѣй горячою любовію добра, свѣтла и свободы и пристрастно ненавидячѣй всякѣй гнетѣй и рабство — идеѣ тѣ такъ и витали середъ пахучого дыму понадѣ головами почитателѣвъ его памяти. По скѣнченю панахиды, коли народъ ставъ вже выходити въ церкви, я оставиловъ ще въ однѣмъ еи углу и дивлячисъ, якъ народъ рве собѣ на памятку по куску богато розвѣшенныхъ на стѣнѣхъ церкви прикрасъ и знаменъ, почувъ неспѣдѣвано свою рѣдну украиньску мову:

— „Чогожъ Вы тутѣчки стоите? Пѣйдемо вже до дому!“ — каже молодой якѣйсь чоловікъ до дѣвчины, шо задумаласѣ та вѣсумуваласѣ подѣ колонною.

— Думы мои, думы мои, Лихо-жъ менѣ съ вами... отповѣла на тѣ

бѣдна тихенько и стала выводити въ Якъ я вже вгадавъ народу було бѣвъ уваги на те, шо все предпрѣняше якъ коли выказаласѣ неприятели „власть имущихъ“ въ отнѣсинахъ до конного и невинного дѣла, якъ колѣис Египтине боялисѣ, шо Жиды того старалисѣ все придумати, шо сило на собѣ ознаку жита, такъ и уперь бѣльше якъ коли небудъ подѣоуу впливу послѣднихъ часѣвъ. Репрезентивъ ихъ якѣ небезвеченство, котре потребѣмѣ-жъ тѣ не знають, шо вѣсуды лишь чеченство добачуютъ. Заборонѣны лишь до комизму. Снѣданье и обѣдъ, вычѣмъ нашъ день, були заборонѣны. Концерты мѣтъ Тараса хочъ и будъ доволѣеннѣй лорускѣй, шо въ память Тараса, шо подѣ въ користъ закладаючися школы Тараса. Афиши цензура три разы перѣголовки пѣсенъ и имена авторѣвъ, вѣтъ нема въ малорускѣй музѣцѣ, шо можно друкувати афиши, бо и такъ концерту оставалисѣ лишь два дѣнѣ, было поскоритисѣ. Спѣвакамъ и собѣ императорскихъ театрѣвъ заборонѣны тивѣ доперѣшного звичаю заборонѣны концерты, хочъ артистки и артисты сами брати участь. О нищенѣ украиньслова такъ само тутъ стараются, якъ-щенье холеры. Театръ украиньскѣй збляжитисѣ на выстрѣль въ арматы; Скому и Кропивницкому заборонѣны до столицѣ съ своєю трупою. Все то противъ „хохломанѣ“, котрой тутъ бѣтѣ чины боится. Все те гнетѣные народности свѣтлыхъ правъ не може не отбѣтати почитателѣхъ горячо улюбленой Украинь на все, шо стоить съ нею въ вѣзна. Ш такога горя и жалю панахида була отпѣрады и здавалось, якъ-бы всѣ повѣривъ мрачнѣй думы бессмертному Другови и Украины и еи народу. Тутъ въ цѣркви далисѣ мы, шо сталосѣ съ проэктомъ иллюстраціи до Кобзаря. Минувшого року гато такихъ, шо бажали довершити еи точне дѣло; були навѣтъ такѣ, шо дали свои услуги а навѣтъ свои тысычувати. Оданъ лишь оставѣ вѣрнѣй идеѣ — другѣ поэта и знаменитѣй Михайло Осиповичъ Микѣшынъ, котрѣ же талантливо выготовивъ вже бѣлаш 30 ескизѣвъ до текста Кобзаря а котрѣ, же своего появленя на свѣтѣ. Да и дѣла, не безъ добрыхъ людѣй. Я дѣлѣ, шо одинъ украиньскѣй помѣщакъ берѣе дѣло выдавничества иллюстраціи и вѣкуючѣй рѣкъ, коли не до цѣлого Кобзаря, части его мы будемо мати красне издание до текста Кобзаря въ виду выкихъ выпускѣвъ. Можемо тѣлько съ рывитати довершенье сего дѣла, а котрѣ лежитѣся подѣяка тѣлько енергѣи и старѣхайла Осиповича. На заключенье прѣше менѣ подѣкувати вѣкъмъ пп. артистѣ аволили бевкористно взяти участь въ тѣ а такожъ и тымъ пп., шо занялисѣ вѣнемъ концерту, котрымъ дали можѣте брати на фондѣ школы имени Тараса 800 рублѣвъ. Въ концертѣ вѣвъ тѣ часть хоръ студентѣвъ, котрый спѣвае украиньскѣй пѣсенѣ а спѣвае ихъ такъ краснѣ, лишь щира за се належитѣся ему подѣка.

Зъ Ланциса.

(Нашѣй жандармѣ.) Въ цѣвѣтну недѣлю черомъ збѣрлѣлисѣ нашѣ господарѣ, чтобы жити благожеланя нашому отцю дукѣ въ навечерѣ его ангѣла и постановили кѣлька выстрѣловъ въ мѣдѣрѣвъ, чтобы отѣку духовному зробити неспѣдѣванну и сталосѣ. Зворушеннѣй до свѣтъ павѣ подѣкуванѣя громадянамъ горячими словами оны роздѣйшлисѣ по домѣхъ. Ажъ тутъ вѣлю явився жандармъ-постенѣреръ и вѣтягнути въ людѣй протоколы ва тѣи стѣнахъ Людямъ стало се великимъ дивомъ, бо шо на стѣлько дано намъ автономіи, шо намъ въ отвѣтнѣй способѣ отдати честь постырени. Стрѣляли не дѣти, а повѣстѣ сподарѣ, и то на тѣмъ мѣсци, де стрѣляе Великденъ и на уродины монаршѣ; на стѣлько было нѣколи просити о повѣстѣ! За попередного постенѣрера (родомъ Русинъ) про щось подобне не було чувати; теферѣ ставъ Маазуръ, котрому певно дивное прѣя и якось неправильностею здаеца, шо вѣ народѣ выстрѣлами въ мѣдѣрѣвъ вѣдѣядѣетъ своему панѣ-отцевѣ! Рускѣй умѣе бутѣ вдѣчнымъ своимъ священнослужѣтлѣмъ науки и ихъ трудъ въ цѣркви и стѣлькѣ наука и ихъ трудъ въ цѣркви и стѣлькѣ бо въ нашѣмъ нещасливѣмъ Ланцисѣ бѣгда недавна 32 коршмы, а за ихъ душастѣе 9 вже убудо...

Зъ Кѣрманъ.

II. (Борба противъ ніянства.) Такъ орду справу — якъ основанье братства тѣсти годѣ — якъ то вже 1876 року черѣ

прихильність і оспалість тогдішнього греко-прав. пароха Грыбовича сталося, — засыпаяти и, якъ основанье рускои гимназиі въ Кіцмані, на дѣшій часы откладати, бо, якъ то кажуть, „посля насъ не буде насъ“ и коли мы самі о себе дбати не будемо, то вѣсто иншіи не буде о насъ и нашихъ дѣтей добро дбати.

Мѣсточко Кіцманъ вже отъ давна про-валяли сердцемъ цѣлоу Буковинской Руси — и по правдѣ нимъ есть и все бути повинно. Якъ конскрипція въ р. 1880 выказуе, повѣтъ Кіцманъ числитъ 81.000 жителѣвъ, а между тѣми не менше якъ 76.000 Русинѣвъ, отже есть чисто рускимъ повѣтомъ. Въ самѣмъ же мѣсточку, числясьмъ 4.000 душъ, мешкае постоянно ввертъ 3.000 душъ рускои народности. Тоже якимъ-бы то живымъ примѣромъ ставея Кіцманъ для другихъ 53 громадъ меньшихъ, належачихъ до повѣта кіцманьского, коли-бъ въ нѣмъ запанувала твересть!

Не малымъ щастьемъ есть для мѣсточка Кіцманя, що въ нѣмъ всего лишь до 50 родитъ жидовскихъ и що жидова тутъ не вкорежилася такъ сильно, якъ по другихъ меньшихъ селахъ повѣта кіцманьского, якъ — жаль выповѣсти — въ Веренчанцѣ, Звянцѣ, Кришатаку, Василевѣ, Бабинѣ, Приличу, Лукахъ, Чорномъ потоцѣ, Кучуровѣ маломъ, Чинковѣ, Вербовцяхъ, Боанчуку, Горшѣвцяхъ, въ Кадобвцяхъ и въ другихъ, де жиды верховодятъ надъ христіянами, народъ до крайности роспали, едеморализовали и въ майна обдерли. Чи знаходимъ-ся въ вгаданныхъ селахъ отцамъ духовнымъ удасться побороити того страшного ворога, горѣвку, который ровложився тамъ съ своимъ царствомъ и гровитъ цѣлковитоу вагубоу народа, — дуже сумнѣваемося, бо въ тыхъ селахъ отцѣ духовній забываютъ густо-часто на свою апостольску мисію, мало-що роблятъ для заведеня товариства тверести та читальни и также мало коли въ церквѣ въ сѣбѣ такъ важной справѣ, проповѣдуотъ отповѣду науки для народу; тамъ богослуженя въ свята обмежуются на само прочитанье службы Божой и то въ невразумѣломъ для Русинѣвъ румунскѣмъ языкѣ!

Вертаючися до Кіцманя, не можемо того поминути, що головою нашего комитету одногласно выбранимъ протосей о. Іоанъ Гомивка, а его вступникомъ сотрудникъ о. Евлеерій Дашкевичъ. Въ руки сихъ обохъ отцѣвъ духовныхъ вложена дальша судьба заведеня товариства и поставленя хреста тверести съ тою певною надѣю, що они помяти слова Спасителя: „Добрыи пастырь покладаетъ душу за оцы свои“ доложатъ всехъ силъ, чтобы при помочи многихъ парохіянъ, бажающихъ заведеня тверести и въ припороченя рады громадской, васнувати братство тверести въ Кіцмані послѣ статутѣвъ уложеныхъ п. Питеемъ, а надсланныхъ свѣтл. гр. прав. архіепископскои конскрипціи въ днѣ 5 (17) вересня 1883 р. ч. 104. Также и окружничъ вгаданой конскрипціи, долученый до тыхъ статутѣвъ, припоручае и наказуе гр. прав. духовенству всюдѣ по селахъ и мѣстахъ заводити товариства тверести и оцадности. Свѣтскимъ людемъ подаемо окружничъ той дословно до вѣдомости, бо — якъ намъ доносать — многіи села въ Буковинѣ не мають о нѣмъ нѣякой вѣдомости. Окружничъ той звучитъ:

Ч. 104. На основаніи слѣдующихъ въ приложеніи уставѣвъ, подтвержденныхъ отъ ц. к. надлежащихъ властей, учреденя въ Росослѣ, предмету Черновецкомъ, общество съ намѣреніемъ удобреннымъ, спомогати членѣвъ своихъ въ случаи нещастя споспѣшествовати водерженію и умѣреннѣсть въ спиртосхъ напѣткахъ и во общемъ оцадности или бережливѣсть экономичною, и подпирати вознамѣреня просвѣщеня и науки школьныхъ, спомогати учениковъ бѣдныхъ въ школахъ народныхъ, середнихъ и ремесла. Понеже и превисочайше ц. к. правительство краеве разположеніемъ своимъ отъ 31 го Августа 1883 Ч. 9391 препоручило господамъ ц. к. капитанамъ повѣтовымъ облегченіе въ составленіи таковыхъ обществъ, того рады уважачи и мы на вознамѣреніе полезное и на плоды благословенныя, яке умножившия подобныя общества въ громадахъ провинствъ могутъ для народа, припоручаемъ внимательности и старанію всецѣпѣйшаго духовенства, дабы при способныхъ и приличныхъ случаяхъ не только увѣдомляло народу сіе важное и спасительное предпріятіе, но да старается подпирати по силахъ основанія и заведеніе подобныхъ обществъ.

Отъ православнои архіепископскои конскрипціи Буковины.

Черновци 5 (17) Сентябра 1883.

Силвестръ.
Не отъ рѣчи буде тутъ дословно навести и ровпорядженье Выс. ц. к. буковиньского краєвого правительства до ц. к. повѣтовыхъ старостъ:

Bukowinaer k. k. Landesregierung Nr. 9391. An eimtlithe Herrn k. k. Bezirkshauptmänner! Vor Kurzem ist hier in der Vorstadt Rosch ein Verein ins Leben gerufen worden, der sich zur Aufgabe gestellt hat, die Mitglieder in Unglücksfällen zu unterstützen, ferner die Mässigkeit zu fördern, endlich Schutzwerke zu fördern und die armen Schüler in der Volks-, Gewerbe- und Mittelschule zu unterstützen. Das Gründungs-Comité dieses Vereins hegt nun den Wunsch, seine Bestrebungen, die auf die Gründung ähnlicher, insbesondere die Mässigkeit fördernder Ortsvereine in der Bukowina gerichtet sind,

behördlicherseits nach Thunlichkeit gefördert zu sehen.

Da von dem Wirken der zu gründenden Vereine, welches wesentlich dahin abzielt, der im Lande herrschenden übermässigen Trunksucht dadurch Einhalt zu thun, dass sich die Vereinsmitglieder mittelst eines Reverses verpflichten:

1) in Wirtshäusern keine, Brandwein, Rhum, Sliwowitz oder versüsste geistige Getränke zu trinken;

2) Gelegentlich der Taufen, Hochzeiten, Geburts-, Namens- und Kirchenfeste obige geistige Getränke bei sich zu Hause den Gästen nicht zu verabreichen;

3) selbst nicht zu trinken und ihre Familienmitglieder, welche unter ihrer Gewalt stehen zur Mässigkeit im Genusse der gedachten Getränke zu verhalten die wohlthätigsten Folgen für die Gesittung der Bevölkerung zu gewärtigen sind, so lade ich Euer Wolgeboren ein, bei passender Gelegenheit insbesondere auf den Amtstagen über die diesfalls aus den verschiedenen Kreisen der Bevölkerung etwa gestellten Anfragen den Bestrebungen des gedachten Comité's förderliche Auskünfte zu ertheilen. Im Uibrigen überlasse ich es Euer Wolgeboren nach der Lage der Verhältnisse etwa auch noch in anderer Weise der Gründung der oberwähnten Vereine Ihre Unterstützung zu leihen.

Czernowitz 31 August 1883.
Der k. k. Landes-Präsident.

Alesani m. p.

Этъ сихъ тутъ буквально описаныхъ ровпорядженъ найвысшихъ властей краєвыхъ, якъ правительственной, такъ и духовной, можна побачити, що обѣ тѣи власти вже 1883 року були за основаньемъ товариствъ тверести и оцадности. А чому до теперъ кромѣ Дорошовецъ, Суховеркова и предметя черновецкого Рососла въ другихъ селахъ по давному люде пьютъ безъ памяти, такъ що по дорожному тажко декотріи села переѣхати, абы не наравитися на напастіи пиянцѣ? Чому до теперъ кукурудза недбалицѣ-пиянцѣ гавдѣвъ на пни въ поли зимѣ? Чому до теперъ волочатъ днѣми и ночами пиянцѣ селомъ и выпиваютъ: „Дина, дина, головную бѣдну! Хто горѣвку буде пити, якъ я буду въ гробѣ гнити?“ А чому и до теперъ гавдинѣ, матери дѣтей, пняи въ шинкахъ горлають: „Ой пана я, пана за здоревье мого гавды-пана; якъ не стане пана, не буду я пана?“ Кого винувати, що въ Буковинѣ нема добра, нема просвѣты, що за обѣи, за влодѣства и калѣцтва наповненіи вьяницѣ якъ румуньскими, такъ и рускими христіянами! Пожалей ся Боже, — мы знаемо, хто виненъ але замовчаемо. Не треба дорогими шатами велачитися, не треба бояреками колясами выставоу вѣхати, — лучше постаратися народѣ просвѣтити закладаньемъ читальни и отверезити его братствами тверести! Намъ треба працѣ и поустанной, треба доброю волѣ, а успѣхи покажутся! Але коли нѣчо не робится, а навѣтъ не зачинаеся робити, то на дармо ждати на якъ-небудь успѣхи, хѣба ex hoc in illam... Sapientia sat!

Кіцманъ 17. Марта 1885.

Іоанъ М.—ивъ.

Зь Зодочева.

(„Tu przeklęty Rusinie!“) Послушайте, якъ то польскій шовинисты дбать о то, чтобы намъ не пропала яка руска дитина. Говорять ту голосно о томъ, що одинъ учитель гимназійный въ котрихъ въ найнижшихъ класѣхъ отовансая до ученика Русина словами: „Tu przeklęty Rusinie!“ На тѣ слова обдавлася руска кровъ въ инѣмъ хлопчинѣ, мабутъ першѣмъ въ класѣ, и сѣй святомъ давъ выразъ своему негодованю. Отъ вамъ диво! Дитина походить въ высшего дому и, якъ то и у васъ у Львовѣ есть богато Русинѣвъ навѣтъ высоко поставленныхъ и видныхъ патриотѣвъ, що дѣти свои выховуютъ на досконалый матеріялъ до такъ званыхъ „gente Rutheni“, — такъ и се дитина, що въ дому певно не вынесла свѣдомости своєї народности, хочъ батько — честна руска душа, а дѣдо посивѣлый въ народнѣмъ дѣлѣ рускій священникъ. Ажъ польскій шовинистъ учитель будить руску кровъ.

Зь нашего становиска повинній мы жадати строгого укараня такой вухвалости хлопчатой; тогды мы певній, що хлопецъ вже до смерти не вавуде на то, що днѣ Русинѣ. Але въ поважного становиска педагогійи осмѣляюмося вновь вапытати нашъ власти школьній: чи довго ще буде уходить безкарно на рускій земли така вухвалдѣсть польскихъ шовинистѣвъ?!

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНІЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Палата послѣвъ) буде, якъ доносать „Рокрокъ“, майже вже певно оклакана на днѣ 20 цѣвтня, але лишь для выслушаня престольной бесѣды. „Presse“ вновь наводитъ голосы всехъ тыхъ чехскихъ газетъ, побѣла котрыхъ рада державна мае бути торжественно и черезъ самого цѣсаря закрыта и каже, що воѣтѣ вѣсто годѣтся отъ еи информацией. Нема абсолютно жадной привычки — каже згадана газета — для чего-бы теперъ мали ототунити отъ звычайу доси практикованого. Инше пытанье вновь, чи рада державна буде продовжати овио заобдана и чи буде

займатися ще деякими ухвалями. Въ сѣбѣ оправѣ спорять съ собою майже всѣ газеты, але позитивною отповѣдѣ на пытанье пытанье жадна ще газета доси не подала.

(Рухъ передвыборчій.) Позаякъ доси ще невѣстно, чи рада державна буде ще отбувала додатковій заобдана чи нѣ, то и о часѣ розписаня новыхъ выборовъ не можна ще нѣчого рѣшучого сказати. Мусимо тутъ занотувати лишь тѣ поголовки, що на случай, наколибъ рада державна мала бути закрыта между 15 а 20 с. м., то новій выборы послѣ донесенъ деякихъ газетъ буди-бъ розписанъ въ початку червня а при концѣ того мѣсяца зобралася бы вже нова рада державна. Ся непевнѣсть часу новыхъ выборовъ не отпѣтъ однакожь на перешкодѣ, чтобы приготования до выборовъ вже теперъ не отбувалося. Характеристичнымъ есть поглядъ вѣдѣньского „Tagblatt-y“ на сей рухъ передвыборчій и его информации, для того подаемо его тутъ въ короткости. — Въ кругахъ болѣшности парламентарно — каже згадана газета — голосятъ съ певною вѣроу въ свои силы, що головній проводрѣ правницѣ вже давно упоралися съ овоею организациею передвыборчою и суть певній добрыхъ успѣховъ. Чи удасться правницѣ вже теперъ осягнути законну болѣшность двоухъ третихъ сеиша рѣчи, о сѣмъ ще воѣ дуже сумнѣваюто; але що нѣмецка партія вѣрноконституційна выйде зъ сихъ выборовъ дуже ослабленною, о сѣмъ добре переконаній, такъ само якъ переконаній, що черезъ те выскаютъ лишь Славяне, котрыхъ представителѣ значно чиломъ збѣлшатося. Розумѣея, що Славяне чилоятъ на помѣчь правительства, а коли оно охоче помогчи, то болѣшность буде тогды розпоряджала 197 голосами и не буде потребувала оглядатися на клубъ Коронинію або яку небудь партію середну. Се можна буде осягнути лишь черезъ „компромисъ властителейъ болѣшнихъ послѣдоватѣль“ въ тыхъ краяхъ, котри доси выбирали лишь вѣрноконституційныхъ. О такой компромисъ отаралося вже правницѣ у властителѣвъ болѣшнихъ послѣдоватѣль на Моравѣ, въ долѣшній Авотриі и въ Тиролю а еи отараня малюсъ повѣнчати добрымъ успѣхомъ. Въ чехскихъ и польскихъ кругахъ противляотъ рѣшучо утвореню якоусь сильной партіи оредной, бо въ сихъ кругахъ суть того переконаня, що нѣмецкихъ либералѣвъ треба разъ на завѣсдѣ довести до меншости, що черезъ утвореня сильной партіи оредной було-бы дуже трудно. Якъ може нова палата послѣвъ угруповатися, можна побачити зъ слѣдующихъ проектѣвъ:

Въ Чехахъ мае число народно-чехскихъ и феодальныхъ послѣвъ збѣлшатося зъ 47 на 58 а именно: Черезъ выбѣръ чехскы палаты торговельной выскали Чехи 4 голосы; 6 голосовъ позыскаютъ майже на певно зъ властителѣвъ болѣшнихъ послѣдоватѣль а одинъ мусять перенети на одномъ зъ предметѣ Праги, о се постаралося правительство. Кромѣ сего зыскаютъ ще имовѣрно одного посла въ округѣ Латомшиль, але за те стратятъ въ Винтербергу. Въ Галичинѣ и въ мають отратити овио мандаты посылы Сохоръ и Калиръ а мають ихъ позыскати Поляки. Въ Дальмаціи отратитъ мандатъ Иваничъ зъ клубу Коронинію а позыскае его народовець. Въ долѣшній Авотриі мусять помагати компромисъ съ феодалами а въ Краинѣ мае вновь партія вѣрноконституційныхъ стратити два голосы. На Буковинѣ мають отратити овио мандаты вѣрноконституційній Томащукъ и Вагнеръ. На Моравѣ мае правницѣ повну надѣю побѣдити лѣвицю въ трехъ мѣстахъ а на Шлеску перенаде пос. Обращай, черезъ що правницѣ зыскае вновь одинъ мандатъ. Наколи бѣ отже все такъ дошло якъ укартовано, то окладѣ правницѣ буди-бы слѣдующій: Зь Чехъ 58 послѣвъ, зъ Галичинѣ 60, зъ Дальмаціи 9, зъ Дол. Авотрии 5, зъ гор. Авотрии 10, зъ Стири 8, зъ Краины 10, зъ Буковины 7, зъ Моравы 12, Шлеска 1, Тиролю 10; зъ Истриі, Горціи и Триесту по одному, разомъ отже 193 мандатѣвъ. Група Линбахера окладнучося съ трехъ членѣвъ тутъ не вчиолена. До клубу Коронинію належало-бъ ще 12 до 15 членѣвъ; до якогось рода партіи оредной належало бѣ 15 членѣвъ а „дѣвкихъ“ чилоятъ всего лишь 4 члены. Болѣшность парламентарна мала-бы отже тогды болѣше менше 227 голосовъ а позаякъ воѣхъ послѣвъ есть 353, то на лѣвицю припало-бы 126 голосовъ, отже 18 до 20 голосовъ менше якъ дотеперъ. (Лѣвиця чилоятъ теперъ 144 голосовъ). Навѣтъ на такой случай, коли-бъ 30 членѣвъ клубу Коронинію и новой партіи оредной а оттакъ же „дѣвкѣ“, антиематы и т. д. станули по оторонѣ лѣвицѣ, то правницѣ вое же мала-бы 193 голосовъ болѣшности и що найдѣквѣйше, що побѣла сего проекту Славяне мала-бы въ сѣбѣ болѣшности 169 голосовъ. Средиъ такихъ выгладѣвъ отакотъ партіи до новыхъ выборовъ. Правницѣ вое же не достаетъ абсолютной болѣшности двоухъ третихъ — кбичать „Tagblatt“ — але черезъ шѣсть лѣтъ ового панования чи-жъ не подготуе она сѣбѣ грунтъ достаточной, щобъ и се осягнути?..

Лѣвиця поробила вже теперъ обширній приготования до новыхъ выборовъ. Въ середѣ сего тыждня мали отбутися въ Празѣ зборы выборовъ вѣрноконституційныхъ зъ болѣшнихъ послѣдоватѣль въ Чехахъ, а заразы по розписаню выборовъ мае отбутися збѣръ всехъ мужѣвъ довѣрїя чехо моравского центрального комитету выборчого для именованя кандидатѣвъ. Зь Берна доносать, що и моравскій либеральный комитетъ выборчій мае незадовго скликати зборы овиохъ мужѣвъ довѣрїя.

Италійске оторонничество народне въ Тиролю предложло вѣрноконституційной болѣшой послѣдотѣ компромисъ, котрый ся однакожь не приймала.

Въ наслѣдокъ сего ведутю теперъ переговоры между народовцами и клерикалами.

Краковскій отдѣлъ центрального польского комитету выборчого отбуде вѣроятно въ пятницю слѣдующого тыждня заобдана въ цѣли вступныхъ парадѣ надъ акцією выборчою.

(Проектъ угоды съ Пѣвнѣчною желѣзницею) мае — якъ доносать зъ Вѣднѣ — заповнѣну вже болѣшность въ палатѣ панѣвъ. Днѣ 10 або 11 с. м. отбудеся въ сѣбѣ цѣли повне заобдана палаты; лѣвиця буде имовѣрно ставила оппозицію.

(Парламентарный подѣлъ часу.) Щобы вже разъ усунути провизорично ухвалюванье бюджета, котре въ авотрїйскомъ парламентаризмѣ починае вже ставатися хроничнымъ, постановило правительство скидкувати раду державну отъ теперъ въ такѣмъ часѣ, чтобы бюджетъ мѣгъ бути ухвалѣный ще передъ новымъ рокомъ. По новымъ роцѣ рада державна буде могла оттакъ занятию зовѣсь законодавствомъ, а комисіи не будутъ потребувати робити по болѣшой части лишь для архиву палаты. Рада державна буде скорше отъ теперъ закрыватося, а сѣиыи будутъ мали ажъ до весны болѣше часу якъ доси выконувати право, яке имъ прислугуе поола законѣвъ конституційныхъ.

(Выборы до палаты торговельной въ Черновцяхъ) затвердило министерство и назначило днѣ 13 цѣвтня сего року яко речинѣцъ до уконститутованя. Министерство откинуло воѣ протесты и высказало совѣтникавио гр. Кильмансегъ, котрый ой выборы переводивъ, овою похвалу за его оглядность. Воѣ, що вноили протесты постановили вности жалобу неважности до трибуналу администратійного.

ЗАГРАНИЦА.

Сучасне положенье въ Европѣ. II. Въ одномъ въ попереднихъ чиселъ „Дѣла“ выказали мы, якъ сучасне прояванье народне въ Европѣ розпадалося на двѣ великаі отрубі, зъ котрыхъ одна подобна до велита рѣки шльвучои могучою оилоу але и поважно до моря а друга не далеко ще жерела переповнена водоу лыве быстрымъ ходомъ и вымываетъ сама сѣбѣ дорогу, яка їй найдѣквѣйша не зважачи на те, чи отае їй въ дорозѣ отрубка и тверда окала чи рѣвѣ и звычайна глина. Ся двѣ могучѣ отрубі европейского жита народного, то рухъ державно-политичный на заходѣ Европѣ и политично-национальній на еи входѣ. Рѣчь се зовѣсь звычайная, природна, выроблена часами и поступомъ культуры и цивилизации. На заходѣ майже воѣ германскій и романьскій народы выробили въ сѣбѣ одностайность и отмежилося одной отъ другихъ воѣми овиыми признаками народными. Коли же нынѣ воешь между ними яка борба то ходитъ ту болѣше о те, чтобы этнологичній границѣ якогось народу означити зарозомъ и границами политичными, державными. Чимъ болѣше отрубный переходъ одного народу до другого, тымъ докладѣйше даются означити границѣ этнологичной, тымъ безпечайшій суебній державы одна отъ другой, бо тымъ менше точокъ, въ котрыхъ можна найти причину спору. Франція безпечайшійа отъ отороны Иопани и Италиі, якъ була отъ отороны Нѣмецчины до часу утраты Альзациі и Лотарингиі. Чимъ однакожь ой провинциі була давнѣйше для Франціи сѣмъ сталося она теперъ для Нѣмецчины; она змушена теперъ кождой хвилѣ отеречося, щобъ суебѣ не заступивъ оуды покры, котра-бъ могла выклякати навѣтъ оильный пожаръ. Рѣчько ки. Биомарка отже було отвернути зъ отси увагу Франціи и се удалосъ ему зовѣсь, коли Франція замоталосъ въ войну въ Хинахъ а це болѣше, коли между Франціею и Англиею настало по поводу пытаня египетского а оттакъ и войны въ Тонкинѣ певне напряженье. Послѣдняя неудача въ Тонкинѣ а отъ нею и такъ бесподѣлана змѣна въ оамѣй Франціи якъ упадокъ кабинету Феррога, забезпечила Нѣмецчинѣ при нормальномъ розвоку рѣчей опокѣй зъ ови отороны на довгѣ лѣта. Зъ отороны Бельгиі Нѣмецчина була зъ давнѣтъ давна безпечна а якоь тамъ претенціи до Люксембурга або оправа наслѣдотва въ Голландіи, то осправы для неи дуже малой ваги. Такъ оамо якъ оупротивъ Франціи, такъ отаралосъ Нѣмецчина забезпечити и оупротивъ Авотриі и Россиі. Чого не доказала дипломатія то зрѣвивъ торѣчный зѣздъ въ Скерневицахъ. Авотриія змушена була взытосъ за славянскоу политяку у себе дома и звернути овою увагу на повѣоотровѣ баканьскій а Россиі пришлося мимо еи волѣ грати болѣше политяку пасивну по крайній мѣрѣ въ Европѣ и также конослуудувати овио силу у себе дома. Такъ забезпечилася Нѣмецчина докола, здобула сѣбѣ обширній колоніи, вытычила новій дороги овиой торговли и вынайшла для себе нове жерело доходѣвъ. Цѣсарь нѣмецкій и его права рука нѣмецкій канцлеръ могутъ теперъ спокѣйно оочивати на лаврахъ добытыхъ довгими и тяжкими заходами. (К. 6.)

Франція. Прикра ситуація, яка вытворилося паденьемъ кабинету Феррога закончилося щачливо и привернула не только успокоенье въ Франціи але и въ цѣлой Европѣ. Коли нѣ Фрайснетови нѣ Констансови не удалося зложити нового кабинету небезпеченство росло зѣ днѣ на днѣ; кождый пытавъ до чего се доведе? Франція, якъ звѣстно мае ажъ надто матеріялу, котрый легко мѣгъ-бы займитися а огонь, вышшовшій разъ зъ отти, найшовъ-бы и поза еи границами достаточно поживы. Средиъ такъ прикрои ситуаціи выступивъ самъ Гревъ; отъ отклякався до патриотизму Врасоона, теперѣшного президента палаты послѣвъ, и ему удалосъ наклонити его до зложеня нового кабинету. Складъ нового кабинету есть того рода, що можна допускати, що цо-

литика его буде така сама як и уступившого кабинету Феррога. Самого Бриссона лакалає-бы може Німеччина, бо він то був, котрий при смерті Гамбети сказав, що умираючий лише Франція в спадщині отобранна назад від Німеччини Альвезія и Лотарингія, але до кабинету Бриссона входять и де Фрайсине, котрому припала тека діль заграницних а сего як раз підозривала ціла Франція, що він опірає Німеччань. Так отже в першом радї Німеччина може бути задоволенна з складу нового кабинету. Звѣстно також, що Фрайсине буде прудержуватися той самої політики що и Ферри и якъ вже теперъ говорять, він в оправѣ єгипетской буде старатися поступати в згодѣ съ Німеччиною, Австрією и Росією. До нового кабинету войшли отже Бриссонъ и президентъ министровъ а разомъ и министръ правосудія; Фрайсине, министръ дѣлъ заграницныхъ; Альвезъ Тарже, мин. дѣлъ внутрѣшнихъ; Клямажеранъ, (сенаторъ) мин. фінансовъ; Кампенонъ, мин. войны; Перъ Льеграндъ, мин. рѣлигиозна; Герве-Мангонъ, мин. торговлѣ; Саріенъ, мин. почтъ и Галибе, мин. маринарки. Палата повитала нове министерство съ одушевленьемъ и радостею, съ якими рѣдко лишъ коли витала новый кабинетъ а нове правительство высказало своєю програму, котра в томъ мѣстности, що новый кабинетъ буде старатися на свободній и природній підставѣ ополучити вѣсь републиканской силы. — Потверджуются вѣсти, що Хины звключили миръ съ Францією и що предлмнарія мира вже зъ обохъ сторінъ підписані. Кажуть також, що хинское правительство в Пекинѣ выдало приказъ, щоби хинской войска зъ Тонкину уступила.

Англія. Отповѣдь російского правительства не конче доводила Англію, але мимо того конфликта в Афганистанѣ закончатся мирно, тымъ больше, що российское правительство мало постановити помочи Англіи в той способѣ, що приказе оголосити офіційально, що областъ, зъ котрой теперъ Англія уступає не належала ніколи до Афганистану а була лишъ часовою кочуючихъ Туркменовъ. Мимо того однакожъ англійскій газеты не перестаютъ грозити Росіи войною и ворохобнею невдоволеныхъ племенъ російской державы. Якъ недавно доносили газеты польскій, що англійскій агенты хотять выклакати ворохобню въ Царствѣ Польскомъ, такъ теперъ доносятъ знову англійскій часописъ, що ворохобня приготуєсь в Грузіи, а навѣтъ кубанскій и кавказскій казаки мали постановити зробити ворохобню, будьто-бы для того, що правительство російске отобрало имъ ихъ правилѣ и хоче ихъ переимити в регулярне войско. — Непорозумія съ Портою в справѣ єгипетской вже залагоджені и Феми-паша позостає ще дальше в Лондонѣ. — До давныхъ клопотовъ Англіи прибавь їй ще одинъ новый. Зъ Америки доносятъ именно, що в Канадѣ выбухла ворохобня, до котрой прилучилося богато Індіанъ. Ворохобники постановили користати зъ прикриої ситуації Англіи и оголоситися независимыми.

Туреччина. Зъ Константинополя доносятъ, що арменскій єпископъ в Єрусалимѣ Гарутіонъ Вегабедіонъ збоставъ именованій арменскомъ патріархомъ. Порта получила султанскую праду затверджую сей выборъ же 31 марта с. р. и повѣдомила Гарутіона заразъ телеграфично. Орменскій нотаблѣ и члены св. синода и рады народной выслали заразъ до Єрусалиму привѣтній телеграммы. Незадовго має выбратися окрема депутация до Єрусалиму, котра має патріарху спроводити до Константинополя.

Послѣдній вѣсти.

Зъ Петербурга. Вь урядовомъ дивизионѣ рапортъ ген. Комарова: „Дня 18 с. м. марта прїшло надъ рѣкою Кушкъ до боры мѣжъ Росіями и Афганцами. Афганскій отбѣль вь силѣ 4.000 людей съ 8 гарматами побило російске войско. Неприятель страивъ 500 людей, цѣлу артилерію, 2 хоругви, цѣлый таборъ, амуницію и фургоновъ. Зъ російской стороны погибъ 1 офицеръ и 10 волюковъ а 1 офицера и 29 волюковъ ранено. Афганцѣ утекли.“

Зъ Лондону. „Standard“ довідусєя, що мѣжъ передними сторожами російскими и афганскими прїшло до стѣчки, вь котрой обѣ стороны отратили 500 людей. Котра сторона перемогла, не знати.

Зъ Петербурга. Недужій мин. Толстой має одержати димісію. Яко его наслѣдникъвъ подають Островского, мин. доменъ, або сенатора Половцева.

Амбасадоромъ въ Берлінъ має бути именованій гр. Адлербергъ.

Зъ Брунсель. На карату, котрою вертавь зъ костела австр. арх. Рудольфъ, кинувъ якийсь молодой чоловікъ и выбивъ лишъ шабу, не вчинивши ніякого больше лиха. Кажуть, що се бувъ боевѣльний.

Зъ Парина. Хвны, хочъ побѣли Французѣв, згодилися на миръ и прїняли преламинарѣ.

НОВИНКИ.

— Ц. и. прокураторія сконфіскувала четвергове число „Дѣла“ за вступну статью „Нові батьки Русія“ такъ пѣзно, що годѣ було зробити другій накладъ. Зъ той причины видаємо нинѣ оба числа разомъ в 1 1/2 листа, а слѣдуюче число во второкъ выдаємо вь такѣмъ-же збільшеномъ обѣмѣ.

— По святахъ. Днѣ свѣтлого Воскресенія Христова скоро проминули и всюды запанувавъ

знову звичайний рухъ щоденный; по дняхъ радості и свѣтлого торжества розпочалося знову робота и жура о хлѣбѣ наущный. За те хочъ кілька днѣвъ оплыло весело и торжественно — о скѣлою се на тепершній часъ лишъ бути могло. До піднесєня торжества свѣтлого Воскресєня немало причиналося такожъ и погода а оттакъ и то, що воѣ свята такъ рукой якъ и латинской а навѣтъ и жидовскій припали на одинъ часъ. Случай сей лишъ дуже рѣдко появляєся. О святахъ оамыхъ не маємо що казати. Торжество утрєнѣ Воскресєня Христова отбулося у Львовѣ вь оуботу вь вечерѣ и вь певномъ взглядѣ може оьбильшою свѣтлостою якъ коли небудѣ. Торжество Воскресєня вь латинской катедрѣ отслуживъ около 6 год. архієпископъ Моравскій при численній участі латинского клиру и представитєльнѣ найвышшихъ властей правительственныхъ и автономичныхъ. Архієпископови аситувавъ самъ п. намѣстникъ вь повномъ униформѣ. Вь торжествѣ взяли участь такожъ три баталіоны трехъ полковъ подѣ проводомъ полковника Ляндвера и полкова музика а салвы дані подчасъ торжества звѣстали навѣтъ неприсутнимъ веселе „Христосъ воскресъ!“ По торжествѣ дефільовало войско пердѣ палатомъ намѣстника. Торжество Воскресєня вь архикатедральной церквѣ св. Юра отбулося трохи познійше, бо около 7 год. вечеромъ; отслужили его оба наші владыки при участі ового клира. Жаль намъ высказати, який бачили мы контрастъ межі торжествомъ вь катедрѣ латинской а митрополичей церквѣ св. Юра. Тамъ найвышшій власти, войско, музика, салвы а тутъ вь церквѣ чотыри полиціянты вь чакахъ навѣтъ безъ звичайной у войсковыхъ зелєни, розставлені на чотырохъ мѣсцахъ, якъ-бы лишъ на те, щоби дивились, чи не поймають де якого злодѣя. Може бути, що було ще и кількохъ цвѣльныхъ агентѣвъ. Зъ вышшихъ достойникѣвъ правительственныхъ и красевыхъ мы не могли ніякого добачити хочъ и якъ роздвѣлялись по церквѣ. Одно, що підносєло нашего духа, то було трогающе наше рукоє богослужєньє и та, хочъ не велика, але вѣрна овоій церкви и своему обрядови громада людей, по большій части львовскихъ мѣщанъ и немногой интеллигенціи, котру не приманила до святинѣй божей поверховна краса, лишъ правдива побожність и привязанність до дорогої опадщєны по своихъ прадѣдахъ. На другій день, вь свѣтлу недѣлю, отбулося прїняті на свачєне у п. намѣстника, Преосв. митроп. Сембратовича, Преосв. єп. Пелеша, лат. архієп. Моравского, архієп. арменского Исаковича и вь другихъ знаменитшихъ домахъ.

— Юрїй Федьковичъ, славный нашъ поєтъ, буде обходати сєго року 25-лѣтній ювилей своего писательства. Братя Буковинцѣ, посередѣ котрыхъ проживає и трудитя теперъ Ю. Федьковичъ, наміряють устроить вь честь ювилата празникъ, вь котромъ очевидно возьмутъ живу участь и Галицкій Русины.

— Внесєне пос. Романчука. Выдѣль красевій завѣщавъ якъ звѣстно вѣ выдѣлы повѣтѣ, щоби оьъявили свое гадку о внесєню пос. Романчука вь дѣлѣ выкладового языка вь школахъ народныхъ и середнихъ. Зъ помежы надбѣланыхъ на не завѣщаньє заявлєньє подали доси польскій газеты только заявлєньє выдѣлу повѣтѣвого вь Равѣ руской. Выдѣль повѣтѣвой равской выразь перєсвѣдчєньє, що вь громадахъ съ мѣщанымъ населєньємъ у восходній части Галичины повиннѣ бути завєдєный языкъ выкладовій руской а польского языка повиннѣ учити яко обовязкового предмету. Що до другої части вєнесєня выражає выдѣль рады повѣтѣвой вь Равѣ бажаньє, щоби вь Коломыи, Стрию, Самборѣ, Бережанахъ и Перемышли буи основаній окремой руской гимназіи.

— Инсталляція новоименованого митрополита отбудєся дня 5 л. мая с. р. вь день св. Юра. До торжества инсталляціи роблятєся вже приготованя. Вь тыждєнь по инсталляціи митрополита т. є. 12 л. мая с. р. має знову отбутися посвящєньє Преосв. єп. Пелеша.

— Николай Костомаровъ — якъ довідусєся зъ російскихъ часописѣй — знову занєдужавъ небезпєчно. Кїевска „Заря“ одержала зъ Петербурга таку вѣдомѣсть: „Н. И. Костомаровъ находитя безнадѣно недужій: у него параличъ кишковъ. Недужій часами трататъ свѣдомѣть и чєе страшній упадокъ силъ; воѣ оредєтєва до приверєнєня силъ недужому, показалися доси неспособными“. Петербурке „Новое Времє“ доноситъ, що вь послѣднихъ часахъ було при Костомарову кілька лѣкарскихъ консилій.

— П. Д. Мулачновскій, посолъ до рады державной, намѣряє — якъ намъ доносятъ зъ Калуша — явитися тамъ слѣдуючого тыждия передѣ выборцами, щоби здати справу зъ овоєй 6-лѣтної дѣльности посольской.

— Фондъ на закупно земель, окладаній нашими патріотами за инициативою воч. о. В. Ружицкого зъ Струги, зрѣсь вже вь нынѣшній порѣ до высоты 1000 зр. и находитя вь депозитѣ вь „Народномъ Домѣ“. Контроля надъ тымъ фондомъ ведєся вь рускихъ часописяхъ, котрї точно кождій выльваючий датокъ оповѣщаютъ и квитують. Нєсправданъ и несправедливій потяганя о. В. Ружицкого до ц. к. староства вь Долинѣ не могла и не можуть пошкодити фондови на закупно земель и мы увѣрєні, що благородный замыслъ о. Ружицкого увѣнчатя при ревної помочи загалу Руснабѣвъ якъ найкрасшимъ успѣхомъ.

— Конфіскація Кирило-Методієвскихъ брошуръ и образѣвъ. Редакціи „Слова“, „Н. Пролома“ и „Науки“ а оттакъ и товариство имени Качковкого получили минушого тыждия зъ Петербурга отъ „Славянского благотворительного комитета“ велику

посылку Кирило-Методієвскихъ брошуръ и образѣвъ представляющихъ св. Кирила и Методія, числомъ 4000 прим. Цѣла та посылка мѣсталаєя вь кількохъ скрингахъ и надбїшла желѣзницею на дворецъ Пѣдзамче. Адресаты одержали реценсію на посылку, але коли явились на коморѣ, не видано имъ посылки а незадовго оттакъ явилося на коморѣ комисарѣ полиціи Майдингєръ и Котовскій и забрали съ собою цѣлу посылку на полицію. Тутъ по довшихъ представляняхъ рѣшилося директоръ полиціи п. Кшачковскій выдати образы але брошуръ сконфіскувавъ на подѣставѣ §. 65 закона карного. Полиція перєслала ой брошуръ оудови карному а сей має рѣшити, чи конфіскація ость оправдана чи нѣ. Вь послѣднемъ случаю має полиція мимо того право заказати ширєньє оныхъ брошуръ и може ихъ сконфіскувати административнымъ порядкомъ. Навєдєнй повыше редакціи постановили внести супротивлєньє противъ конфіскаціи. Воѣ брошуры и образы буи присланы для безплатного розданя мѣжъ оьльскій народѣ. Тогожъ дня запанувавъ у Львовѣ не малый переполохъ; розбїйлася була именно по мѣстѣ вѣотъ, що російскій нигилисты прислала до Львова ажъ три скринѣ динамиты, але полиція завчасу отѣмъ довідалася и динамитъ сконфіскувала. Брошуръ взято за динамитъ! — Вь послѣдній хвилѣ довідусєся, що по пацѣдѣ того „динамиту“ надбѣдуємось, що по пацѣдѣ того „динамиту“ и на адресу редакціи „Дѣла“ та товариства „Просвѣты“ для „безплатной раздачі“. Полиціи обѣ посылки сконфіскувала зъ почты. Поминувши то, що анѣ наша редакція анѣ товариство „Просвѣта“ отой дарунокъ ніякого не просила, мы можемо нинѣ заявити, що коли-бъ навѣтъ тїи брошуры беззаборонно дойдѣли до рукъ товар „Просвѣта“ и нашой редакціи, мы не могли-бъ була оновити волю „Слав. благотворительного комитета“ и розкидати тїи брошуры мѣжъ нашъ народѣ. По перше, тїи брошуры печатанѣ вь язьцѣ російскомъ, незрозумѣломъ для нашего народу, а у насъ ость вь томъ предметѣ популярно написана дромъ Юл. Цєлевичемъ книжочка „Просвѣты“ п. заг. „Житєє просвѣтлєтьєвъ Славянъ св. Кирила и Методія“ и коштує лишъ 12 кр., такъ що и найбѣднѣшій може єи набути. По другє, роздачє надбѣланыхъ „Слав. благот. комитетомъ“ брошуръ мѣжъ народѣ, только безъ потреби наразилоєся бы поодинокимъ людямъ и читальнѣ на сєкатуры жандармѣвъ и вь загалѣ политичныхъ органѣвъ. Вже и такъ нашъ домородный рабы и вороги просвѣты народной підсуювають нашимъ читальнямъ такї тенденціи, про якї имъ и не снилось, — треба намъ матиєся на острозѣ и за-для марной якої прїстрасти чи личной амбіціи не шкєдити загальному дѣлу, подаючи прїгодне оружіє вь руки противникѣвъ народной просвѣты.

— Для житєльвъ Галичины, потерпѣвшихъ торѣкъ отъ неурожаєвъ, дарувавъ цѣсаръ зъ приватныхъ фондѣвъ 8.000 зр.

— Рускій дѣвочій институтъ вь Перемышли, на котрї збѣрано дотеперъ вь дорожѣ добровольныхъ латковѣ-лєнтъ кількадесятъ тысячъ зр., получивъ недавно значнѣшій даръ отъ крышот. дра Ант. Юзычянского, котрї ототувивъ вь користъ института суму 6.000 зр. а. в. гипотєковану на одной зъ приватныхъ земель вь Перемышли.

— Поспѣшилася! Сєго року розпорядила церковнй власти, щоби свято „Трєхъ святихъ“ празнувати не 11 але 10 лютого. Отвѣтно тому ц. к. рада школьна округа загородска у Львовѣ выдала обѣжникъ до всѣхъ зарядѣвъ шкѣль, даваный дня 3 л. лютого 1885 р. ч. 665, але выєкєпєдиювала его доперва дня 15 л. марта с. р.! Поспѣшилася! У насъ неразъ такъ буває!

— Рускій крамницѣ вь повѣтѣ жидачѣвкомъ. Всє о. Я. Сѣнгєлевчъ зъ Руды доносятъ намъ, що вь сєлѣ Лѣвчичахъ (прилучєномъ до парохіи Руды) ость вже основана крамниця; властитєлемъ єи ость членъ читальнѣ Иванъ Салданъ. Черга рускихъ крамницъ вь повѣтѣ жидачѣвкомъ ость отже теперъ така: 1) Млынича, 2) Заболѣтѣ, 3) Яйковѣцѣ, 4) Жирава, 5) Лѣвчичѣ, 6) Руда и 7) Ганѣвчѣ, — то за порядкомъ оєло за сєломъ, а позаякъ читальнѣ оуть ще вь Дашавѣ и Верчанахъ, то колиєся дотягєся черга ажъ до Стрия. Щастѣ Боже!

— До „Товариства Рускихъ Женщинъ“ вь Станиславѣвъ записалиєся крѣмъ выказаныхъ вь 29 ч. „Дѣла“ слѣдуючі панѣ и панны: Абриоскова Иванна, Цєлевичєва Ванда, Озаркєвичєва Ольга, Сѣменовичєвна Ольга, Сосновка Марія, Оджинька Олена, Бокова Анна, Шанковска Юсофа, Бѣбикєвичєвна Амалия. — Отъ Выдѣлу Товариства „Рускихъ Женщинъ“.

Станиславѣвъ дня 2 цѣтвя 1885.

— Аръ Романъ Дециневчъ, свѣтникъ намѣстництва у Львовѣ, піднесєний яко рыцаръ ордеру желѣзной короны третей кл. вь станѣ шляхоцкій.

— Выдѣль читальнѣ вь Бучинѣ окладає подяку свѣтл. Выдѣлови „Просвѣты“ за даръ 57 книжочкѣ для згаданой читальнѣ. — За Выдѣл: Якубѣвъ.

— Вицєпрезидентомъ мѣста Львова выбрала рада свѣтництва выдѣду краевого п. Едм. Мохнацкого 46 голосамъ; 6 голосѣвъ дѣставъ адвокатъ Т. Семильскій.

— Кс. Маринъ Паливода именованій звичайнымъ профессоромъ права церковного вь университетѣ львовскомъ.

— П. Иванъ Матѣвь получивъ мѣсце оуплєнта при нѣмецкой гимназіи у Львовѣ.

— Вь Вєлєградѣ розпочалоєся вже дня 6 с. м. торжество тысєлѣтної памяти олавянского апостола св. Методія и потреває ажъ до 4 жовтня с. р. Особливо торжественно будугъ обходитися першй обѣмъ днѣвъ т. є. отъ 6 до 13 с. м. яко дни памяти смєрти св. Методія, оттакъ обѣмъ

днѣвъ т. є. отъ 5 до 12 липня яко дни смєрти св. Кирила и Методія на посѣдѣню шкѣль днѣвъ т. є. отъ 15 до 22 сєрєня с. р. на цѣлу днь прїбуло до Вєлєграду около 15 (16) тысячъ мѣжъ оами архієпископѣ Фаршєтъ вь Оломуца. Комитєтѣ вєлєградскій потѣвилъ путникѣвъ по цѣлѣмъ мѣстѣ множєство ставраціи и шатєрѣ. Побудованій бараки мѣжъ помѣстити вь собѣ до 2000 ообѣвъ. Мѣжъ кихъ приготовлєньє показавєся вь мѣстѣ бракъ помешканя а много людей мусѣтъ прїютю вь поближихъ сєлахъ и платити за помешканя высокій цѣны. Комитєтѣ вєлєградскій поручивъ — якъ доносятъ газеты — шєньє проповѣдѣй „литургистамъ“, монєдѣбнымъ по своему чиниво до євзутьєсь вь свѣткой свачєникѣвъ обовязаній насамєнєжити свою проповѣдь до цензурѣ духовнѣ оти вь Оломуцу. До „N. fr. Presse“ шєрєльєвѣ Львова, що участь путникѣвъ зъ Галичинѣ вь обѣмъ торжествѣхъ мимо сильной агатаціи дуже незначна; число зголосившихся до оьльє дуже малє; депутация на сє торжествѣ складатєся лишъ зъ свачєникѣвъ и кількохъ лянѣ; складки, якї вь сѣй цѣли робитєся, оьльємъ краю, выказали лишъ незначній рєзултатъ.

— Новє єпископство на Буковинѣ. Послє выдѣлѣ вѣдєнского корєспондєнта „Нового Вєстѣника“ вь компєтентныхъ оєрахахъ носєтєся єя основаня на Буковинѣ католицкого єпископства. На новий єпископскій прєстолѣ кандидатъ М. лильскій и якийсь свачєникъ-ємигрантъ зъ єпископскєй єпархіи. Накопило єе мало бути прѣдѣто недавня прѣзѣдка Кс. Фєлиньского по оьльє не була безъ цѣли. Благодатѣ, яка олавєньєго на буковиньскихъ Русинѣвъ-увѣтѣвъ, выдѣлу отже завдєчати — Росіи.

— Вь руско-народномъ театрѣ вь Бродѣтѣхъ сєгодня вєчеромъ отбрана трагєдія „Гарда“ вь дохѣдѣ заслужєного артиста нашой оєны Андрѣя Стєчиньского. — Театръ побѣдѣ вь Бродѣтахъ вѣже лишъ до 19 л. цѣтвя, тожъ гєні Руюсны повиннѣ выкористати той прїоритєтєтъ ость прїятностєю для сєбя а споминати оьститую. Вь недѣлю 12 л. цѣтвя будѣ вь на коична оперета „Панѣ молодѣ зъ Бєрѣтѣ“.

— Циръ Сиделього рєномєванє товариства дачєся майже зъ 80 ообѣвъ и 45 новѣвѣ стигѣ подѣ конецъ сєго мѣсяца до Львова, де давати прєдоставлєня вь цирку, котрї но вь сѣй цѣли будѣ выставлєны на Каструмѣ противъ „Народ. Дому“. Циръ просторій и сильній а при томъ будѣ оьльє урядженій и освѣтлюваний газомъ.

— Голодовой запомоги и пожички повѣтѣмъ краєвий удѣливъ дальше: громадамъ вь бѣбєрєцкомъ 1400 зр., а кількохъ дѣланъ та самбѣрєского 1000 зр. безпроцентово на ярѣ засѣвѣ. Дальше удѣливъ Выдѣлу вь 2500 зр. беззворотной запомоги повѣтѣмъ олавѣвскому на закупно живнѣотѣ для шєхъ отъ повєня. Беззирєцєтєвой пожички засѣвѣ роздѣляють староства оьльєно оьлами повѣтєвыми (при роздѣлѣ має бути оьльє пов.) дєлєгатѣ староства и 2 дєлєгатѣ стємпля.

— Именованя и перєнесєня. Министєрѣ вєдѣливѣости занимаувѣть свѣтница оронєво вь Черновѣцѣхъ и завѣдѣлє чєрѣвъ прѣкураторія державной Иполита Маршалъ прѣкураторѣ державнымъ вь Черновѣцѣхъ крєстѣ рады черновецкого оуду краєвий мєнтарій Журєць и заступ. прѣкур. Леона Гудєнованій свѣтниками оуду краєвого вь Черновѣцѣхъ.

— Дирєкція почтъ и телеграфѣ вєдѣла посаду екєпєдєнта почтового вь Бѣбєрєцкомъ екєпєдєнтѣ почтовому Ів. Бучовскому екєпєдєнта вь Золотникахъ екєпєдєнтѣ почтовому Коавєру Савидкомъ; дос. екєпєдєнта вєдѣли вєдѣлє чачѣвъ, нєоєноєваному кондєнтѣ Ів. Равдарови, вь Мѣзынцї екєпєдєнтѣ почтовѣй Зофїи Гєлчиньской, а посаду екєпєдєнта вь Добросинѣ нєоєноєваному надзиратєлю почтъ и телеграфѣвъ перєнесла почтмаєвѣктора Довихтѣ зъ Пѣдгайчикѣ коло Золотнѣ Стрѣльчикѣ а Франца Милєнѣ зъ Стрѣльчѣ Подгайчикѣ. Дирєкція почтъ и телеграфѣ мєнувала аєпєнтѣмъ почтовому Леона Дуєго оєиціалѣмъ почтовымъ вь Бучачѣ, прѣдѣта почтовому Григорію Гуатѣка аєпєнтѣмъ почтовымъ вь Тарновѣ а екєпєдєнтѣ почтовомъ дїл Нєчасѣ аєпєнтѣмъ почтовымъ вь перєнесла аєпєнтѣмъ почтовому Ваєвѣ зъ Бучачѣ до Львова. — Ц. к. рада вєдѣла школа заєменувала провинциалѣмъ дѣйствнымъ учитєлємъ сєвѣжъ шкѣль. стєрѣь торговлѣ заєменувавъ смєртєтовомѣ саря Ярослава Михаловского, комисарѣ рєальной инѣекціи австрійскихъ державѣ львєнцѣ. Инспекторъ Ваємєновскій дєрєвѣ старшнимъ инѣекторомъ австрійскихъ державѣ желѣзницѣ.

— П. Мѣшуга-Филиппи зѣставъ знову вѣдѣва яко гѣсть до выступлєня вь оперѣ вь оьльє але лишъ подѣ тымъ условіємъ, що выдѣлу отѣлоє нѣмецкого языка, щоби мѣжъ року партія свѣтѣла по нѣмєцки.

— Концертъ вь Казани. Якъ доносятъ вь „Зарѣ“ (ч. 63), отбуовъ вь Казани 15 цѣкѣваций концертъ. Вь концертѣ томъ часть побѣчь артистѣвъ казаньской оперѣ хоръ Украинцѣвъ-аматорѣвъ, зложєний оьльє дєй подѣ управѣю П. Качєнка. Хоръ прѣдѣлѣ: „Закувала та оава зозула“ (ура)

шаньского), „Ой не гаразд Запорожці“, „Гри- цю, Грицю, до телят“, „Ох, на камені мох“, „Ой із-за гори, із-за Лиману“, „Доцик, до- щик, дощик капає дробненько“, „Віють вітри буяне- оевські“ і багато других. Деякі пісні, мав нашіми пісню „Та забліли оїги“, співав раз зоміть українським хором п. Закревский, (зв'язаний колись співак львівської опери, ви- хованець Станіславської Бурси — Ред.) П. П. Ілляшевич оточивав solo пісню „Ой Діпрі- жой, Діпрі!“ слова Т. Шевченка, музика М. Лисенка.

— Побільшенню числа офіцерів жандармерії. Ще минушого року призначили цюаря на підви- шення етату офіцерів жандармерії в Галичи- ні, по позаяк видатки на ту ціль встановле- доперва в сегодній бюджеті, то аж сего року буде довершена відповідна реорганізація крайньої коменди жандармерії, в наслідок ко- трого буде систематизоване місце одного майора для служби інспекційної.

— Жандарми застріляв злощина. Самуїл Го- дорет, 28-літній швець з Красного в повіті ряшівському, отримавши вже 10-літній в'язниці за намірене скривдження, утік з в'язниці в Тарнові, де оставив в слідстві за підлял. Довгий час ховався перед жандармами по се- лах, тероризуючи селян, — аж сім днями жандарм Ватнер придував его в селянській стодолі в, борнячию перед револьвером зло- чинця, застріляв его.

— Страшне злощинство викрито сім днями в Миколаєві. На побір одного з тамашних м'шанів забіг дня 5 л. цвітня песь, держачи в піску якусь безобразну кровію обліту масу. Господар думаючи, що песь держит зайця, хотів ему его отобрати, но коли бліше пригля- нував, побачив, що се не заяць, но половина повонародженої дитини. М'шанинв сьогодні за- ніс тло до священника, котрий забрав жандарма и розповів цю річ, щоби дав звати влади. Поки що придержано пса. Песь одів в заперті 12 годнів и нічого не їв, а коли его оттак випущено, он побіг до сім до городу директора м'шцевой школи и зачав в' трити. Судія звідомлений жандармом побішов от ним в слід за поом, котрий забав їх на місце, з отки вигревав половину тла дити- ни; другою половиною не було. Сьогодні пере- ведено одів до, котре викрало страшне злощин- ство. У директора школи служила дівчина, котра вечером в суботу 4 л. цвітня повила незамі- но дитину и си сьогодні перетяла на доо. Одну половину закопала в городі а другу взяла з собою, идучи на друге село до родини и по до- розі винула в став. Арештована служниця звялася тым, що дитина прийшла на світ не- живвою.

— Великий пожар навів на світлий вівтор- ок село Дмитровичі коло Виниці в львів- ській повіті. Около 4 години з полудня, коли на гробах читали евангелія, занялося обійстя Юзья Явного. При сильній в'трі перекинувся скоро огонь на будки в'бта и обняв в ко- роткій часі 60 селянських загород, котрі сь всіма будинками и хлібном згоріли до тла. Страты величезні и тым більше доймають, що зь пожежи численних газдов, котрих майно сталося жертвою огню, було лаш двоох убезпе- чених.

— Велике нещастє навів на світлий понеділок село Трибухівці коло Бучача. В на- слідок необережного обходження сь світлом за- чала в часі богослуження горіти дочерка цер- кови. Зібраний народ кинувся до ратунку и спав оть огню всі икони, часі, фелони и пр., але самої незааокурованої церкви не можна бу- ло уратувати. Згорівша церковь збудована селя- ниниом в р. 1632, а в народі живе багато о- ній переказів.

— Перші реформовані хайдери открито недавно у Львові при улиці божиної. До сєи школи ходят 400 учеників, котрих учат 17 мала- мидів (учителів єврейской мови) и 7 польско- ваних учителів. В програмі науки знаходит- ся наука в'мецкой и польской мови та рахун- ков. При реформовані сєи жидівской школи и укладані плану науки про руку мову — зовов забули. До нового хайдери не мають жи- ди великого довір'я и выступают против не- го в прилюдних печатаних отзовах.

— Бар. Юшка (Jozika) ц. к. ген. в пенсію, котрого „Мир“ в 10 ч. зачинив вже до усюших, зіе це и масю ний навів вже трохи л'ше — хоч на повне выздоров'є не ма- надіє.

— Мажорантний конгрес географічний буде от- крытий сєи суботы в Гамбурзі.

— Страшний огонь знявив в Слободі рунгур- ській багато веж, приладів до верхня, засоби ропы и резервоари властителей жидів, І. То- росевича и Канадійців. Шкода дуже велика.

— Нова телеграфічна станція. Міністерство торго- влі призначило минушого року на будову теле- графичної лінії зь Галичинець до Пробожино и на откритіє станції телеграфичної, сполученої сь урядом почтовим в Пробожній, но позаяк громада не доставила відповідного числа стовпів будовы вь минушій році не довершено. Бу- дова має бути виконана сего року в цвітні або маю, а оттак буде откритая станція.

— Торговчин душам. В грудні минушого року арештовано в Марсії, якь мы свого ча- гоу доносили галицького жидя Гоняга, котрий зай- мався перепродаванем дівчат, що походили пе- реважаю зь Галичини. Гоняг ставав сім днів перед трибуналом в Марсії и заודה- ний на рік в'язниці и 500 франків кары вь грошех. Его товариш також галицій жид

Гольдберг успів якось утечи зь в'язниці и до- ставою до Америки. Жертвы Гоняга (8 дівчат) були на разі подь оп'кою французского прави- тельства; тепер выдано 5 зь них до Галичи- ны, а три лишилися в Франції.

— Вь військових институтах виховуючих будуть сь початком школьного року 1885/86 опорожне- ний м'сца а іменно будуть обсажен вь дорозі конкурсу м'сца вь институтах наукових, вь військовій домі сироті и вь институтах для офицерских дочок. — Прошена належит сти- лизувати до ц. к. министерства війни и засмо- трити вь відповідній прилозі. Для вышповнея до- тичных рубрик квалифікаційных люты ма- ють претенды подати до відомости коменды XI корпусу у Львові слідуючі дані: а) імя, прі- звище и характерь батька аспіранта вглядно о- бікчуа; б) чи батьк служит активно, чи єсть на емертурі; в) чи и де живе мати; г) отноше- ния маей родичів; д) чи аспірант має слу- чайность получить вихованье чи нє; е) часло и полъ родів, кьколы вь неи зааомотреных.

— Дрбній в'сти. Царь дарував зь своихь приватных фондів компетови церковному вь Дікові, ц'шановского повіта 50 ар. на внутріш- нюе устроєне церкви вь громад' Вербові, вь по- в'т' підгаєцькій 50 ар. запомоги на виконче- ные будовы школы. — Дня 31 марта знайде- но вь Посаді г'рній сяноцького повіту мощі дити- ны, котру вкналі там мати селянка Марьяна Смолені. Царь подарував зь своихь приват- ных фондів громад' Брошнів, долиньского повіта и гром. Діновичів львівского, повіта по 100 ар. на будову школы.

В'сти зь Аепархіи Львівской.

Введені вь душастырокій посади оо.: Клим. Сеневицій яко сотрудник вь Бурядківцях; Ал. Базилевич яко отруд. вь Делятині; Мат. По- пович яко отруд. вь Буску; Григорій Грушка яко отруд. вь Збаражі; Мат. Любянецкій яко зав'д. вь Кіданці; Алексій Залчківскій яко за- в'датель вь Зарубинцях; Володим. Громницік яко отруд. вь Городку; Фил. Огоновскій яко па- рох вь Джурові; Іоань Герасимович яко пар. вь Турю.

Каноничну институцію на Лавовці, дек. скальского, получить о. Зигмунт Карлович; о. Юліань Зелюкій на кап. Убиньє.

Зрецигував зь презенты на Лютовиска о. Іоань Редкевич и просит о одобрєне презенты на Зарудь, дек. зборовского.

Митрополича консисторія вставилася до президіи нам'стництва о згоду для запрезента- ваних о. Мих. Ганкевича на Луку малу и Теоф. Кисілевского на Скоморихи.

Личній додаток уділило нам'стництво о. Іосифу Гаванському, пароху Устьчка и о. Анд. Навроцкому пар. вь Голгоцах.

Дотацию зь фонду релігійного уділило на- м'стництво сотрудникам при недужих парохгах: о. Мих. Воднару вь Ябл'нці и о. Онуф. Вергу- нови вь Потугорах.

Зав'дательство получить о. Алеко. Левиц- кий вь Увові, дек. гусатийского.

Декреты получили оо.: Гавацік Стефан вь Ямельничі, дек. одьського; Виктор Єзерскій на Полоничі, дек. ув'ського.

Президія нам'стництва годится на канонич- ну институцію для оо.: Лонгина Балцикого на Товотобагы, Іоана Калицького на Ладанці, Теодора Теляковского на Бучач и Мако. Арти- мовича на Фалиш.

ПОСМЕРТНІ В'СТИ.

☛ Іоакимъ Дударь, учитель вь Поздичі, повіта перемыського, упокоився дня 21 л. марта с. р. Кто був покійникъ, — о тмь доведаетося наш Вл. Читателі зь письма, надболоаного намь громадянами Поздича сь просьбою о ум'щенье вь „Дѣла“: „Просимо ум'стити вь Вашій газеті, якь мы больше за нашим пок. учителемъ Іоа- химомъ Дударомъ. Був то чоловік честный, якь р'дко, патріотъ Русіи, загр'вавъ сердца всьх до любви народности, немучено працював вь школі. Покійного кождый почитав, а діти про- падали за нимъ: охотно поощалца школу, а коли померъ, то всі діти жалбно плакали, обнимали и ц'лували руки и ноги покійника, ум'ляли. Наші діти отратили сердечного батька, а мы ци- рого народолюбця. Жена покійного, Теофіля д'шила сь своимъ мужемъ труды для добра на- шихъ дітей: она учала ручныхъ работ и нийш наші діти виробляють красны коронки; вь 1882 році тіи виробы коронков булі на выставі вь Перемышли и за нихъ комитетъ выставовий уді- ляв пок. Іоакимови и его жені Теофіли медаль зааолуги. Покійний заложивъ велику школу са- довини, справдажував на розмножене загранич- ний дерева, заохочував и учивъ молодых и ста- рыхъ щепити деревину, раздавав нав'ть даромъ щепы и нийш ще оставив до 200 щеп найлуч- шихъ родів. Годъ вышлювати вь зааолуги покій- ного, а просимо Ч. Редацію „Дѣла“ публично оголосити сєи наше писмо для прим'ру другимъ учителямъ. А покійникови що можемо больше уді- лити? Мы похороныя его мощі чєстно, при участі трехъ священниковъ, ц'блого братства цер- ковного и всьхъ громадянъ и умовили поста- вити на его гробі наиятник. Нехай же покій- ний Іоакимъ спочиває сь Богомъ! В'чна ему память!“ — Ум'щаючи сєи рєвне писмо, клячемо и мы много-зааолуженому покійникови, приятелю нашей часописи: „В'чная память!“

☛ Теодоръ Назаревич, учитель вь Толшові, по- в'та львівского, упокоився д. 21 марта с. р.

☛ Леонтина зь Лебедовичів Имциневича, жена п. Лукіана Квицковича, ц. к. судового адвокатынта

вь Тернополи, упокоилася недавно вь 22 році житя. В'чна їй память!

☛ Мечиславъ Кунцьв, начальникъ филии руси- тькального банку вь Турці, членъ выд'лу турчан- ской филии общ. им. Мих. Качковского, упокоився вь Карльбаді дня 20 л. марта вь 32 році житя. В'чна ему память!

☛ Марія Н. Нулачковна, дочка бл. п. начальника филии русик. Банку, упокоилася по догбй и тяжкій слабости вь 14 році житя для 7 н. от. цвітня. В'чна їй память!

☛ Григорій Козорьв, майстеръ и довголітній цехмистръ шевскій вь Калуши, упокоився 9 л. цвітня с. р., по довшой и тяжкій недужі, вь 39 році житя, оставивши вдову и семеро дробныхъ дітей. Покійникъ бувъ щирымъ патріотомъ руси- камъ, отъ часу основаня читальні вь Калуши все засадав вь еи выд'л и зав'дувавъ нею, справлявшю нарочно зь власного дому до бу- дуща, де м'стилася читальня. Покійникъ, хочъ незаможный, за-для свого патріотизму, чєстного характеру и ревной д'ятельности для загального добра мав вь м'шанстві калуцькомъ велику по- вагу. Тоже імя его постане на зааєвды у вдячній памяти калуцького м'шанства и всьхъ тыхъ, що побили прекрасній сєюства его духа и сердца. В'чна ему память!

☛ Созонтъ Залускій, бувшій кандидатъ нотаріаль- ный, упокоився во Львові дня 3 цвітня по до- гбй и тяжкій бол'зни вь 34-році житя. В'чна ему память!

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

— І-шій томъ „Монографіи по исторіи западной и юго-западной Россіи“ В. Б. Антоновича, о выході котрого мы згадували вь попередній числі, м'стят вь собі: 1) „Очеркъ исторіи великого кня- жества Литовского до смерти В. К. Ольгерда“; 2) „Исследование о городахъ юго-западнаго края“; 3) „Кіевскіе войны Ходьки, эпизодъ изъ исторіи городского самоуправления вь Кіеві вь XVI-XVII стол'тіяхъ“; 4) „Кіевъ, его судьба и значєне сь XIV по XVI стол'тію“; 5) „Очеркъ отношеній польского гоударства къ православію и право- славной церкви вь юго западной Россіи сь половини XVII до конца XVIII стол'тія“ и 7) „Л'топись Саталовского монастыря“. — В. Б. Антоновичъ — пише к'вска „Заря“ — давно вже т'шитса зааолужено зьвѣстностю, яко неумоимый роз- с'дникъ южно-рукою исторіи и археологіи, тоже сєи перше повне выдане его творівъ радо при- вѣтають всь, що интересуются названными пред- метами. Але по нашій думці творы его повинні знайти великій ходъ також вь „широкій публі- чар“, — таке, яке знайшли творы Н. П. Косто- марова“. Книга обнимає 350 сторінь печати а коштує 2 рублі безь пересылки.

— „Путеводитель по Константинополю“. Подъ та- кимъ заголовкомъ выйшла вь Одессі книга, на- писана Петромъ Н'циньскимъ, зв'стнымъ у насъ перекадчикомъ „Антигона“ и „Одиссея“. До книги долучені прехорошо выготовлений плянъ Константинополя, 11 рисунків и одинъ великій листъ сь портретами 88 императорівъ византий- скихъ. „Путеводитель по Константинополю“ при- значеный головною для богомольцівъ, що удаются зь Одессы на Константинополь до святыхъ м'сць, але онъ може служити яко проводникъ кождому подорожному, бо п. П. Н'циньскій, пробувавшій кілька разівъ вь Константинополи, знає добре нийшню пренишню столицю султанівъ и подає всь м'сця якъ годій того, щоби подорожній ихъ звидѣть.

Подяка.

Наша р'дна сестра Евфросинія, вдова по бл. п. Ігнатію Ванковичу, бувшій пароху Сме- рекова, проживши 75 л'тъ, упокоилася вь м. Жовкві д. 16 (28) марта с. р. Похоронъ отбу- вся д. 18 (30) марта и тло бл. упокоющюся пе- реведено изъ Жовквы вь село Смереків и тутъ схоронено на кладовиці вь кам'няній гробі при мощахъ бл. п. Ігнатія. Похоронний чанъ такъ вь Жовкві якъ и вь Смереків овершила Вир. оо. Амвроій Гарчанинъ изъ Жовквы, Лаврентій Дригаликъ изъ Туринки, Евотажій Будзыновскій изъ Мокротина, Александръ Виханскій изъ Сме- рекова и Антоній Паславскій изъ Равы рукою при участі члененого народу, супроводившого торжественнымъ походомъ тло покійниці до мо- гилы, за що вышє згаданымъ Вир. Отцамъ и воімъ участникамъ похоронного обряда заявляемо сямъ найщир'йшу подяку.

Іоакимъ, Богданъ и Емилиій Дидицькй, Іо- стина зь Дидицькихъ Алексєич.

II.

Для 21 марта упоковья по короткбй недужі Теодоръ Назаревичъ, учитель народный вь Толшові. Похоронъ отбувся дня 23 марта при участі двоохъ священниковъ и много народа, бо покійний працював вь сѣй громад' звыше 10 л'тъ. Чуємося про то, яко други и сусѣды покійного зьобязаными зложити щирю подяку передовсьмъ Всч. о. парохови зь Черешина и Всч. о. сотрудни- кови зь Толшова за похоронєне а посл'дному и за надгробне слово, дальше п. Мадєйскому за помбч давану покійному, жиучому безь родины, п. Добротаньскому, д'шочному, а такожъ всьмъ орисов'ванимъ отдати посл'дну прислугу бл. п. Теодорови. Слава Богъ!

В. Спольскій и М. Сольскій, суоуды учителей.

Черезъ редакцію „Дѣла“ прислали:

— Для „Просвѣты“: Вл. П. Кавалко вь Ново- сѣльцяхъ 1 ар., о. Рожанковский вь Глибокій 2 ар., о. С. Литвинович вь Серафимцахъ 1 ар., Вл. И. Познякъ коло Лютовиска 1 ар., о. І. Волянскій вь Америці 435 ар., академика Руоины вь Кракові 1 ар., Вл. Т. Вацанскій вь Стрю 120 ар., Т. Ляпецькй вь Жятині 1 ар., А. Думка вь Жятині 1 ар., К. Куровскій вь Жятині 1 ар., Вл. Братство церковне вь Гульчу 1 ар., Вл. Братство церковне вь Сомилові 1 ар., о. Е. Ло- тоцькй вь Лешневі 1 ар.

— На словарь Евг. Желеховского; М. Зубрыцкй вь Мшанці 1 ар., о. И. Латоровскій вь Саого- вѣ 2 ар.

Сь симъ числомъ розсылаєся Впов. Предплатникамъ „Библиотеки вайзнаме- нитныхъ повѣстей“ 1 и 2 аркушь повѣсти гр. Алекс. Толстого „Князь Серебряный“.

НА ДОСЛАНЕ.

Suplement zu Brockhaus „Conversations-Lexi- kon“. Вь своемъ тепершіймъ тринадцатомъ накладі сєи сей подручникъ беспереично найновішій и найповнїшій; якъ эмѣстъ такъ и иллюстраціи идуть за поступомъ вь наукахъ, штудіи и ремесл, за ходомъ житя политичного и культурного, за розс'дами статистики и датами биографич- ными живъ до посл'днихъ днівъ. Позаякъ однакожь удо- жєне такъ обширного д'ла розтягєся на частъ кількохъ л'тъ, а для того першій томы при появлюєся посл'дного показуютъ вже недостатч, то наклада, якъ зачуваємо, по- становивъ по скбченю сего великого д'ла выдати дода- тковий томъ, котрий зьверне увагу на всь змѣны, якй зайшли вь посл'днихъ рокахъ, а межя иншими буде такожъ содержати результать маючого отбутиєся вь грудні с. р. народочисленя.

Аптика РУКЕРА во Львові

поручає 1316 18-?

препараты зь гумы и выробы кавчуковй для потребъ хирургичныхъ и иншихъ подобныхъ.

Матеріи на одѣжъ

лишь зь тревалон вовны овечои для мужичны се- редного росту

310 метры } за ар. 4-96 кр. зь доброи вовны овечои и на } „ 8— „ зь дѣшпои вовны овечои; одму одѣжъ } „ 10— „ зь тонкой вовны овечои } „ 1240 „ зь дуже тонкой вовны „

Плєды до подорожн на штучку ар. 4, 5, 8 якъ до ар 12— Дуже красна оджъ, споділ, іберцигеры, матеріи на сурдути и плащі отъ дощу, тилъ, льо- денъ, комизъ, камгаризъ, шевіотъ, трико, сукна для дамъ и на бильяри, перувієнъ, дескиніи поручає

Заложены Joh. Stikarofsky, — 1866. —

Складъ фабричный вь Бернѣ.

Верзы франко. Карты зворощай для паюбъ краєцѣв и франканов. За послаблатю на звыше 10 ар- франко.

Я маю зааєвды складъ сукна больше якъ за 150.000 ар. а. в. и тому легко зрозумѣти, що вь мо- їй всевѣтній торговлі подостає багато останківъ довжины отъ 1 до 5 метрбвъ, лишь а змушений та- кой оставкы отпускати по богато оть коштівъ выр- обу низшихъ цѣнахъ. Кождый розумно м'слєющий чо- ловѣкъ мучитъ зм'ркувати зь такихъ малыхъ остав- ковъ не можна жаднымъ вздрѣвъ послати, бо прєцї при кількості замовленяхъ зь тыхъ остан- ковъ вь короткомъ часі в'чого бы не лишилося. Для того сєи то четный обманъ, коли форми сукновъ нєисеруютъ о взр'дахъ за останківъ и вь такихъ случаяхъ суть тіи взоры отгати зь поставівъ а не вь оставківъ а цѣли такого поступованя суть зро- зумѣлї.

Останки, котрі не годятся можуть отгѣвнати- ся або отсылаются грощі.

Кореспондєнціи принимаются на мовахъ: вѣ- мецкбй, угорекбй, чєскбй, польскбй, италійскбй и фран- цускбй. 1311 (7—20)

Ассистентъ Вѣденского Гомеопатичного Клиничного Шпи- талю на Леопольдштатѣ находящегося,

Докторъ Медицины

ПОГОРЖЕЛЬСКІЙ,

прѣзидомъ у Львові остановившійся, принимає и дає отъ 11—12 години раномъ щоденно ви- зиты и порады всякого рода недужимъ, и лѣ- чить медико-гомеопатичнымъ способомъ якъ муж- чинъ, такъ и жєнщинъ отъ всякихъ вь загаль болѣзней в'бно и скоро; навѣтъ и вь такыхъ бо- лѣзняхъ, вь котрихъ алопатія не була вь ста- нѣ вылѣчати; недужі же пациенты, котрымъ от- ставаны не дозволяють зь м'бца отлучатися, могутъ и письменно вь рускомъ и польскомъ языкахъ порадатися якъ вь отношеняхъ своихъ болѣзней, такъ и чимъ могутъ навѣрно вылѣчи- тися; вь такомъ случаю на отповѣдь повинній при- слати почтову марку. 1346 3—3

Львовѣ, Орменска улица ч. 6.

5 Кильо кавы

Table with 2 columns: Name of coffee variety and price per kilo. Includes entries like Сантосъ (3.45), Наппинасъ (3.75), Куба (4.40), Ява (4.70), Плянтація (4.90), Перлова (5.30), Менадо (5.40), Монка (6.30).

вбльно отъ порта, выключно цла.

Carl Fr. Burghardt

3—3 Гамбургъ 8. (1339)

Поезды желѣзничі.

Ц. и. Генеральна дирекція австр. желѣзницъ державныхъ.

Выпись зъ розкладу ѣзды важныи отъ 15 лютого 1885.

Поездъ годовиника пештеньского (20 минутъ поѣздыше).

Приходятъ до Львова:

Зъ Стрыя: о год. 8,39 рано поѣздъ мѣшан., 4,17 по полудни поѣздъ особ., 1,39 въ ночи поѣздъ мѣшан.
До Стрыя: зѣ Львова о год. 9,57 рано поѣздъ мѣшан., 1,30 по полудни поѣздъ особ., 9,49 вечеромъ поѣздъ мѣшаный.

Отходятъ зѣ Львова:

До Стрыя: о год. 6,40 рано поѣздъ мѣш., 11,25 передъ полуднемъ поѣздъ особ., 6,45 вечеромъ поѣздъ мѣш.
Зѣ Стрыя:
До Львова: о год. 5,40 рано поѣздъ мѣш., 2,10 по полудни поѣздъ особ., 10,32 въ ночи поѣздъ мѣш.

5 КИЛЕВІ

БОЧѢВКИ ВИНА

порукає

Торговля Гегелайско-токайскихъ винъ

К. Ф. ПОПОВИЧА

1257 (21-52) ВЪ ТЕРНОПОЛІ

- 1 бочѣвка Гегелайского столового . 2 зр. 10 кр.
1 " Гегелайского столового лучшей якости 2 зр. 30 кр. и 2 " 50 "
1 " Гегел. стол. ароматичного 2-70 и 3 зр.
1 " Самородного вытравного . 4 зр. 30 кр.
1 " Ермелеки-Бакаторъ стол. 2 " - "

Повыше наведеніи цѣны розумѣются вразѣ съ бочѣвкой окованую желѣзными обручами и оплаченымъ портомъ почтовымъ, такъ що благооклонный отбиратель жадныхъ больше коштовъ не повоситъ.

Маю честь оповѣстити П. Т. Публицѣ, що съ днемъ 1 л. лютого с. р. открываю техничну контору при ул. Городецкой ч. 39, на 2 поверсѣ для выготовленя всякого рода пляновъ для будѣвель, робѣтъ сницерскихъ, столарскихъ и т. п., зарѣвно такъож кошторысѣвъ, обрахункѣвъ и всякого рода техничныхъ робѣтъ.

Василь Нагорный.

VIERTHUNDERT TAFELN. Brockhaus' Conversations-Lexikon. Mit Abbildungen und Karten. Preis d. Heft 30 kr.

Складъ фабричный красокъ, лякерѣвъ, покостѣвъ, продуктѣвъ хемичныхъ заразомъ и торговля материалѣвъ

ГИБНЕРА и ГАНКЕ

во Львовѣ, Рынокъ

1340 4-? въ власномъ домѣ ч. 38.

порукає:

КРАСКИ ОЛѢЙНІЕ
завѣсьмъ готови до ужитку, до мальованя дверей, оконъ, помостѣвъ, дахѣвъ, домѣвъ, отгородовыхъ знарядѣвъ и господарскихъ, знарядѣвъ рѣбляничныхъ и т. д.
КРАСКИ
Олѣйно-лякерѣвъ и буршт.-лякерѣвъ масу до запусканя помостѣвъ власного выробу, найлѣпшого рода ЛЯКЕРЪ ДО ПОМОСТѢВЪ, лякерѣ до шкѣльныхъ таблицъ найдобрѣйшій

ПРИЯДЫ ПИВНИЧІЙ:
Шпунты и чопы до бочѣвъ, корки до бутильокъ, капелсъ до бутильокъ, маса до лакована бутильокъ, машини до коркована бутильокъ, бочѣвъ
Артикулы Гумові:
кишки гумові до газу и до стягана воды, вина, квасу; плиты гумові и пр.
ПРОСТИРАЛА ГУМОВІ:
Пасы до машинъ и молотѣльнъ зъ найлѣпшихъ шкѣръ бельгийскихъ всякой ширины.

СТАТУТЪ ЧИТАЛНѢ
вразѣ съ
ПОДАЕМЪ ДО Ц. К. НАМѢСТНИЦВА
выдаю товариство "Просвѣта" и продаю събѣрующихся цѣнахъ: 5 примѣрниковъ Статутѣвъ и 1 примѣрн. подана до ц. к. Намѣстницва (безъ переводки почт.) 20 кр.
Товариство "Просвѣта"
ул. Скарбовска ч. 2.

Цѣс. кор. уприв. ГАЛИЦКІЙ АКЦІЙНИЙ БАНКЪ ГИПОТЕЧНИЙ
выдає во Львовѣ и черезъ филии въ Краковѣ, Черновцяхъ и Тернополі
АСИГНАТЫ КАСОВІ
4 процентѣвъ платни въ 30 днѣвъ по выповѣдженю
4 1/2 " " " 60 " "
Львовѣ, 7 сѣчня 1884.
ДИРЕКЦІЯ.

Ц. к. придворна лярня дзвонѣвъ П. ГИЛЬЦЕРА въ Винеръ-Найштадт
порукаєся до замовленя дзвонѣвъ и гармоничныхъ складѣ всякой величини и голосу. За напередъ означеный голосъ або акордъ якого дзвѣнка, якъ такъожъ за найлѣпшій металл гарантуєся. Монтованье до дзвонѣвъ приспособлюєся на способѣ уприв. съ головами зъ нованого желѣза. Черезъ се монтованье можна великими дзвонами дужо легко дзвонити и можна ихъ кѣлько небудъ разѣвъ обрѣзати такъ, що серце се за кождимъ разѣвъ въ ишо мѣсцѣ, черезъ що дзвонъ зыскупуть на тревалости. Припоручаня выконуются якъ найскорше, точно и дужо дешево при найвыгоднѣйшихъ условіяхъ заплааты.
Гармоничніи дзвѣнки до престоѣвъ съ сильными и голосными дзвѣночками.
Зъ альпаки: 1 складѣ съ 4 дзвѣн. по 14 зр., 1 складѣ съ 3 дзв. по 11 зр.
Зъ москвонду: 1 " " 4 " " 10 " " 3 " " 8 "
Отзначеня: Выстава вѣдѣньска 1873, два медаль за поступъ за складѣ дзвонѣвъ для вѣдѣньской Votivkirche 260 сотгарѣвъ ваги. Выстава промыш. у Вѣднѣ 1880 зол. медаль. Заложена 1838. Доставила 3946 дзвонѣвъ, 1.080.370 кильограмѣвъ ваги. Зъ сего до Вѣднѣ для 31 церквей 83 штукъ дзвонѣвъ 86.069 кильограмъ ваги разѣвъ и 2 дзвонѣвъ до годивникѣвъ для нового ратуша 3345 кр ваги 1288
Надвыжка коштовъ даромъ

НОВООТКРЫТА
Торговля церковныхъ знарядѣвъ, образѣвъ, ризъ и клипъ
ТЕОДОРА СТАХЕВИЧА
въ СТАНИСЛАВѢВѢ,
порукає Всечестному Духовенству, славетнымъ громадамъ, церковнымъ комитетамъ и Высокопоставленнымъ
Публицѣ богатый выборъ:
матеріи церковныхъ и ризъ готовыхъ, стихарѣвъ, багдахинѣвъ, хоругѣвъ, плащеницъ, образѣвъ малеваныхъ на блясѣ и полотиѣ, до иконостасѣвъ, престѣвъ и на стѣны церковніи; дѣтарки або образы процесіональни; хрестѣвъ на престѣвахъ, ручныхъ и процесіональныхъ; хрестѣвъ желѣзныхъ на гробы и похѣвъ Евангелій, патрицій, чашъ, ампулекъ, дарохранительницъ, дароносницъ, хлѣбѣвъ до Всенощного, кадильницъ, полиандрѣвъ (паукѣвъ), подсвѣчникѣвъ (лѣхтарѣвъ, канделябрѣвъ, лампницъ, свѣтла церковного, диванѣвъ, цвѣтѣвъ и проч.
Великий складѣ товарѣвъ срѣбныхъ зъ хиньского срѣбла, а именно:
Лыжки, вилки, ножѣ столовыи и десерѣвъ, ложечки до чаю и кавы, чайники, цукорницѣ, тапки, коробки на масло и сырѣ, заставы столовыи на овочѣ и тѣста, лѣхтарѣ, кавы, лябры столовыи и проч.
1219
по найдешевшихъ цѣнахъ
Всѣ замовленя въ вартости 100 зр. выслаєся франко.
Цѣнники въ рускомъ языкѣ выслаются на жаданье отворотною почтою даромъ.
Опакованье даромъ.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ
ц. к. уприв. галиц.
акційного Банку Гипотечного
купує и продає
всѣ эффекты и монеты
пѣдѣ найпріступнѣйшими условіями.
5% Листы Гипотечніи и
5% Листы Гипотечніи преміованіи
котри пѣсля закона зъ дня 2 Ляця 1868 (Днев. з. д. XXXVIII. Ч. 93) и найвыгоднѣйшій постановы зъ дня 17 грудня 1870 р. можна уживати до умѣшуваня капиталѣвъ довыхъ, шуцлярныхъ, кавцій супружескихъ войсковыхъ, на кавцію и вадію
можно въ сѣй Конторѣ получить.
(до вылованя съ 10% премією т. е. по 110 за 100)
Всѣ припорученя зъ провинціи выноуются безъ проволоки по курсѣ Аустрии, номѣ, не числячи нѣякой провизіи.
1349